

Euroopan unionin virallinen lehti

C 132

48. vuosikerta

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

28. toukokuuta 2005

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I <i>Tiedonantoja</i>	
	Tuomioistuimien	
	TUOMIOISTUIMEN	
2005/C 132/01	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (toinen jaosto) 14 päivänä huhtikuuta 2005, asiassa C-460/01: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Alankomaiden kuningaskunta (jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — Asetukset (ETY) N:o 2913/92 ja N:o 2454/93 — Yhteisön ulkoinen passitus — Tulliviranomaiset — Maahantulotullien kantomenettelyt — Määräajat — Noudattamatta jättäminen — Yhteisön omat varat — Käyttöön asettaminen — Määräaika — Noudattamatta jättäminen — Viivästyskorot — Asianomainen jäsenvaltio — Maksamatta jättäminen)	1
2005/C 132/02	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (toinen jaosto) 14 päivänä huhtikuuta 2005, asiassa C-104/02: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Saksan liittotasavalta (jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — Asetukset (ETY) N:o 2913/92 ja N:o 2454/93 — Yhteisön ulkoinen passitus — Tulliviranomaiset — Maahantulotullien kantomenettelyt — Määräajat — Noudattamatta jättäminen — Yhteisön omat varat — Käyttöön asettaminen — Määräaika — Noudattamatta jättäminen — Viivästyskorot — Asianomainen jäsenvaltio — Maksamatta jättäminen)	2
2005/C 132/03	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (kolmas jaosto) 17 päivänä maaliskuuta 2005, asiassa C-437/02: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Suomen tasavalta (jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — Kalastus — Asetukset (ETY) N:o 3760/92 ja N:o 2847/93 — Kalavarojen säilyttäminen ja hoito — Kalastustoiminnan valvontatoimenpiteet)	2
2005/C 132/04	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (kolmas jaosto) 14 päivänä huhtikuuta 2005, asiassa C-468/02: Espanjan kuningaskunta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (EMOTR — Tiettyjen menojen pois-sulkeminen — Oliiviöljyn julkinen varastointi — Peltokasviala)	3
2005/C 132/05	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (ensimmäinen jaosto) 14 päivänä huhtikuuta 2005, asiassa C-6/03 (Verwaltungsgericht Koblenzin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Deponiezweckverband Eiterköpfe vastaan Land Rheinland-Pfalz (ympäristö — Kaatopaikat — Direktiivi 1999/31 — Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään tiukemmista normeista — Yhteensopivuus)	3

2005/C 132/06	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (suuri jaosto) 12 päivänä huhtikuuta 2005, asiassa C-61/03: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (Jäsenyyssveltoitteiden noudattamatta jättäminen — Euratomin perustamissopimus — Soveltamisala — Sotilaalliset laitokset — Terveiden suojele — Ydinreaktorin käytöstä poistaminen — Radioaktiivisen jätteen hävittäminen)	3
2005/C 132/07	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (toinen jaosto) 17 päivänä maaliskuuta 2005, asiassa C-91/03, Espanjan kuningaskunta vastaan Euroopan unionin neuvosto (Elollisten vesiluonnonvarojen säilyttäminen ja hyödyntäminen — Asetus (EY) N:o 2371/2002)	4
2005/C 132/08	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (kolmas jaosto) 14 päivänä huhtikuuta 2005, asiassa C-110/03: Belgian kuningaskunta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kumoamiskanne — Asetus (EY) N:o 2204/2002 — Horisontaaliset valtiontuet — Työllistämistuet — Oikeusvarmuus — Toissijaisuus — Oikeasuhteisuus — Yhteisön toimien johdonmukaisuus — Syrjintäkielto — Asetus (EY) N:o 994/98 — Lainvastaisuusväite)	4
2005/C 132/09	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (kolmas jaosto) 14 päivänä huhtikuuta 2005, Yhdistetyissä asioissa C-128/03 ja C-129/03 (Consiglio di Staton esittämä ennakkoratkaisupyyntö): AEM SpA (C-128/03) ja AEM Torino SpA (C-129/03) vastaan Autorità per l'energia elettrica e per il gas ym. (Sähkön sisämarkkinat — Kansalliseen sähkösiirtoverkkoon pääsyä ja sen käyttöä koskeva korotettu maksu — Valtiontuki — Direktiivi 96/92/EY — Verkkoon pääsy — Syrjintäkiellon periaate)	5
2005/C 132/10	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (suuri jaosto) 12 päivänä huhtikuuta 2005, asiassa C-145/03 (Juzgado de lo Social n° 20 de Madridin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Annette Kellerin perilliset vastaan Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) ym. (Sosiaaliturva — Asetuksen N:o 1408/71 3 ja 22 artikla — Asetuksen N:o 574/72 22 artikla — Sairaalahoido muussa kuin toimivaltaisessa jäsenvaltiossa — Kiireellisen, elintärkeän hoidon tarve — Vakuutetun siirtäminen kolmannessa maassa sijaitsevaan sairaalaan — E 111 ja E 112 lomakkeet)	5
2005/C 132/11	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (toinen jaosto) 14 päivänä huhtikuuta 2005, asiassa C-157/03: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Espanjan kuningaskunta (Jäsenyyssveltoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivit 68/360/ETY, 73/148/ETY, 90/365/ETY ja 64/221/ETY — Oleskeluoikeus — Oleskelulupa — Kolmannen maan kansalainen, joka on yhteisön kansalaisen perheenjäsen — Oleskeluluvan myöntämiselle asetettu määräaika)	6
2005/C 132/12	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (suuri jaosto) 15 päivänä maaliskuuta 2005, asiassa C-160/03: Espanjan kuningaskunta vastaan Eurojust (EY 230 artiklaan perustuva kumoamiskanne — Kanne, jonka jäsenvaltio on nostanut avoimia toimia koskevista ilmoituksista, joilla Eurojust haki väliaikaisia toimihenkilöitä — Yhteisöjen tuomioistuimen toimivallan puuttuminen — Tutkimatta jättäminen)	7
2005/C 132/13	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (ensimmäinen jaosto) 17 päivänä maaliskuuta 2005, asiassa C-170/03 (Hoge Raad der Nederlandenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Staatssecretaris van Financiën vastaan J. H. M. Feron (Asetus (ETY) N:o 918/83 — Tullittomuus — Henkilökohtaisen omaisuuden ja hallinnan käsitteet — Työntekijän käyttöön annettu moottoriajoneuvo)	7
2005/C 132/14	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (suuri jaosto) 15 päivänä maaliskuuta 2005, asiassa C-209/03 (High Court of Justicen (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) esittämä ennakkoratkaisupyyntö): The Queen, Dany Bidarin hakemuksesta, vastaan London Borough of Ealing ym. (Unionin kansalaisuus — EY 12 ja EY 18 artikla — Opiskelijoille korkotuetun lainan muodossa myönnettävä tuki — Säännös, jolla rajoitetaan kyseisen lainan myöntäminen ainoastaan kansalliselle alueelle asettautuneille opiskelijoille)	8

2005/C 132/15	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (kolmas jaosto) 17 päivänä maaliskuuta 2005, asiassa C-228/03 (Korkeimman oikeuden esittämä ennakkoratkaisupyyntö) The Gillette Company ja Gillette Group Finland Oy vastaan LA-Laboratories Ltd Oy (Tavaramerkit — Direktiivi 89/104/ETY — 6 artiklan 1 kohdan c alakohta — Tavaramerkin antaman suojan rajoitukset — Se, että kolmas käyttää tavaramerkkiä, milloin sen käyttäminen on tarpeen tavarain tai palvelun käyttötarkoituksen osoittamiseksi)	8
2005/C 132/16	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (suuri jaosto) 12 päivänä huhtikuuta 2005, asiassa C-265/03 (Audiencia Nacionalin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Igor Simutenkov vastaan Ministerio de Educación y Cultura ja Real Federación Española de Fútbol (Yhteisöjen ja Venäjän kumppanuussopimus — 23 artiklan 1 kohta — Välitön oikeusvaikutus — Työehdot — Syrjintäkiellon periaate — Jalkapallo — Niiden kolmansien valtioiden kansalaisuuden omaavien ammattilaispelaajien lukumäärän rajoittaminen, joita joukkue voi peluuttaa kansallisessa jalkapallokilpailussa)	9
2005/C 132/17	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (toinen jaosto) 14 päivänä huhtikuuta 2005, asiassa C-335/03: Portugalin tasavalta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (EMOTR — Naudanlihapalkkio — Tarkastukset — Otosten edustavuus — Tarkastuksen tuloksen soveltaminen aikaisempiin vuosiin — Perustelut)	10
2005/C 132/18	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (neljäs jaosto) 17 päivänä maaliskuuta 2005 asiassa C-467/03 (Finanzgericht Münchenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Ikegami Electronics (Europe) GmbH vastaan Oberfinanzdirektion Nürnberg (Yhteinen tullitariffi — Tariffinimikkeet — Digitaalisen tallennuslaitteen tariffiluokittelu — Luokittelu yhdistettyyn nimikkeistöön)	10
2005/C 132/19	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (viides jaosto) 10 päivänä maaliskuuta 2005, asiassa C-469/03 (Tribunale di Bolognan esittämä ennakkoratkaisupyyntö): rikosoikeudenkäynti Filomeno Mario Miraglia vastaan (Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen 54 artikla — Ne bis in idem -periaate — Soveltamisala — Jäsenvaltion lainkäyttöviranomaisten tekemä päätös rikosoikeudenkäynnistä luopumisesta yksinomaan siitä syystä, että vastaavanlainen oikeudenkäynti on aloitettu toisessa jäsenvaltiossa)	10
2005/C 132/20	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (ensimmäinen jaosto) 17 päivänä maaliskuuta 2005, asiassa C-109/04 (Bundesverwaltungsgerichtin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Karl Robert Kranemann vastaan Land Nordrhein-Westfalen (EY:n perustamissopimuksen 48 artikla (josta on muutettuna tullut EY 39 artikla) — Työntekijöiden vapaa liikkuvuus — Harjoittelua suorittava virkamies — Toisessa jäsenvaltiossa suoritettu harjoittelu — Matkakustannusten korvaaminen, joka rajoittuu ainoastaan lähtövaltion alueella tehtyyn matkaosuuteen)	11
2005/C 132/21	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (kolmas jaosto) 17 päivänä maaliskuuta 2005, asiassa C-128/04 (rechtbank van eerste aanleg te Dendermonden esittämä ennakkoratkaisupyyntö): rikosasia, jossa vastaajina ovat Annic Andréa Raemdonck ja Raemdonck-Janssens BVBA (Tieliikenne — Sosiaalilainsäädäntö — Asetus (ETY) N:o 3821/85 — Ajopiirturin asentamista ja käyttämistä koskeva velvollisuus — Asetus (ETY) N:o 3820/85 — Ajoneuvojen, joita käytetään materiaalien ja laitteiden kuljetukseen, hyväksi tehty poikkeus)	11
2005/C 132/22	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (kolmas jaosto) 14 päivänä huhtikuuta 2005, asiassa C-243/04 P, Zoé Gaki-Kakouri vastaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuin (Valitus — Yhteisöjen tuomioistuimen jäsenien ja entisen jäsenien palkkajärjestelyt — Kuolleen entisen jäsenen eronneen aviopuolison oikeudet)	12
2005/C 132/23	Asia C-103/05: Oberster Gerichtshofin 2.2.2005 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Reisch Montage AG vastaan Kiesel Baumaschinen Handels GmbH	12

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2005/C 132/24	Asia C-109/05: Euroopan yhteisöjen komission 3.3.2005 Itävallan tasavaltaa vastaan nostama kanne	12
2005/C 132/25	Asia C-119/05: Consiglio di Staton (kuudes jaosto) 22.10.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyynnö asiassa Ministero dell'Industria, Commercio ed Artigianato vastaan Spa Lucchini Siderurgica	13
2005/C 132/26	Asia C-126/05: Euroopan yhteisöjen komission 21.3.2005 Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	13
2005/C 132/27	Asia C-131/05: Euroopan yhteisöjen komission 21.3.2005 Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	14
2005/C 132/28	Asia C-132/05: Euroopan yhteisöjen komission 21.3.2005 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne	15
2005/C 132/29	Asia C-135/05: Euroopan yhteisöjen komission 23.3.2005 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne	15
2005/C 132/30	Asia C-137/05: Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan 24.3.2005 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne	16
2005/C 132/31	Asia C-145/05: Cour de cassationin (Belgia) 17.3.2005 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyynnö asiassa Levi Strauss & C ^o vastaan Casucci Spa	17
2005/C 132/32	Asia C-149/05: Cour d'appel de Paris'n 23.3.2005 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyynnö asiassa Harold Price vastaan Conseil des ventes volontaires de meubles aux enchères publiques	17
2005/C 132/33	Asia C-152/05: Euroopan yhteisöjen komission 5.4.2005 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne	18
2005/C 132/34	Asia C-156/05: Euroopan yhteisöjen komission 5.4.2005 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne	18
2005/C 132/35	Asia C-159/05: Euroopan yhteisöjen komission 6.4.2005 Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan nostama kanne	19
2005/C 132/36	Asia C-161/05: Euroopan yhteisöjen komission 7.4.2005 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne	19
2005/C 132/37	Asia C-163/05: Euroopan yhteisöjen komission 8.4.2005 Portugalin tasavaltaa vastaan nostama kanne	20
2005/C 132/38	Asia C-165/05: Euroopan yhteisöjen komission 8.4.2005 Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan nostama kanne	20
2005/C 132/39	Asia C-172/05 P. O. Mancinin 15.4.2005 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-137/03, O. Mancini vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 3.2.2005 antamasta tuomiosta	21

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

2005/C 132/40	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 17 päivänä maaliskuuta 2005, Asiassa T-192/98, Comité des industries du coton et des fibres connexes de l'Union européenne (Eurocoton) vastaan Euroopan neuvosto (Polkumyynti — Se, että neuvosto on hylännyt komission ehdotuksen asetukseksi, jolla otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli — Asetuksen antamiseksi tarvittavan yksinkertaisen enemmistön puuttuminen — Perusteluvollisuus)	22
2005/C 132/41	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 17 päivänä maaliskuuta 2005, asiassa T-195/98, Ettlín Gesellschaft für Spinnerei und Weberei AG ym. vastaan Euroopan unionin neuvosto (Polkumyynti — Neuvosto ei ole hyväksynyt komission ehdotusta lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta annetuksi asetukseksi — Asetuksen antamisen edellytyksenä olevan yksinkertaisen enemmistön puuttuminen — Perusteluvollisuus)	22
2005/C 132/42	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 17 päivänä maaliskuuta 2005, asiassa T-177/00, Koninklijke Philips Electronics NV vastaan Euroopan unionin neuvosto (Polkumyynti — Neuvoston päätös jättää hyväksymättä komission ehdotus lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta annettavaksi asetukseksi — Asetuksen antamisen edellyttämän yksinkertaisen enemmistön puuttuminen — Perusteluvollisuus)	23
2005/C 132/43	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 15 päivänä maaliskuuta 2005, asiassa T-29/02, Global Electronic Finance Management (GEF) SA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Välityslauseke — Sopimuksen täyttämättä jättäminen — Vastakanne)	24
2005/C 132/44	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 16 päivänä maaliskuuta 2005, asiassa T-283/02, EnBW Kernkraft GmbH vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (TACIS-ohjelma — Ukrainassa olevaan ydinvoimalaan liittyvät suoritettavat palvelut — Maksamaton korvaus — Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toimivalta — Vahingonkorvauskanne — Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu)	24
2005/C 132/45	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 16 päivänä maaliskuuta 2005, asiassa T-112/03, L'Oréal SA vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Sanamerkkiä FLEXI AIR koskeva hakemus — Aiempi sanamerkki FLEX — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Pyyntö tosiasiallista käyttöä koskevien todisteiden toimittamisesta — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta, 8 artiklan 2 kohdan a alakohdan ii alakohta ja 43 artiklan 2 kohta)	25
2005/C 132/46	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 17 päivänä maaliskuuta 2005, asiassa T-160/03, AFCon Management Consultants ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Tacis-ohjelma — Tarjouspyyntö — Tarjouskilpailumenettelyssä esiintyneet lainvastaisuudet — Vahingonkorvauskanne)	25
2005/C 132/47	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 17 päivänä maaliskuuta 2005, asiassa T-285/03, Agraz, SA ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Maatalous — Hedelmä- ja vihannestenjalostealan yhteinen markkinajärjestely — Tomaattijalosteiden tuotantotuki — Tuen määrän laskentatapa — Markkinointivuosi 2000/2001)	26
2005/C 132/48	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 16 päivänä maaliskuuta 2005, asiassa T-329/03, Fabio Andrés Ricci vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö — Kilpailu — Hyväksymisedellytykset — Ammattikokemus — Valintalautakunnan päätökset — Nimittävän viranomaisen valvonnan luonne — Kokemuksen arviointi — Perusteltu luottamus)	27

2005/C 132/49	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 17 päivänä maaliskuuta 2005 asiassa T-362/03, Antonio Milano vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö — Palvelukseenotto — Kilpailu — Kilpailuun osallistumista koskevan hakemuksen hylkääminen — Kumoamis- ja korvauskanne)	27
2005/C 132/50	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys, 16 päivänä helmikuuta 2005, asiassa T-142/03, Fost Plus VZW vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kumoamiskanne — Oikeushenkilön nostama kanne — Toimi, joka koskee oikeushenkilöä erikseen — Päätös 2003/82/EY — Pakkausmateriaalien ja pakkausjätteiden hyödyntämisen ja kierrätyksen tavoitteet — Direktiivi 94/62/EY — Tutkimatta jättäminen)	28
2005/C 132/51	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys, 19 päivänä tammikuuta 2005, asiassa T-372/03, Yves Mahieu vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö — Valituksen tekemistä ja kanteen nostamista koskeva määräaika — Valituksen implisiittinen hylkääminen — Tutkimatta jättäminen)	28
2005/C 132/52	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys, 14 päivänä helmikuuta 2005, asiassa T-81/04, Bouygues SA ja Bouygues Telecom vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Valtiontuki — Matkapuhelimet — Kantelu — Laiminlyöntikanne — Laiminlyönnin korjaavan kannan määrittely — Lausunnon antamisen raukeaminen — Kumoamiskanne — Kirje, jossa pyydetään odottamaan — Tutkimatta jättäminen)	29
2005/C 132/53	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys, 10 päivänä helmikuuta 2005, asiassa T-291/04 R, Enviro Tech Europe Ltd ja Enviro Tech International, Inc., vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Väliaikainen oikeussuoja — Direktiivit 67/548/ETY ja 2004/73/EY)	29
2005/C 132/54	Asia T-103/05: P:n 11.2.2005 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	30
2005/C 132/55	Asia T-124/05: David Tasin 2.3.2005 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	30
2005/C 132/56	Asia T-126/05: Sandrine Corvoisierin ym. 9.3.2005 Euroopan keskuspankkia vastaan nostama kanne	31
2005/C 132/57	Asia T-130/05: Dominique Albert-Bousquet'n ynnä 142 muun 14.3.2005 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	31
2005/C 132/58	Asia T-131/05: Carlos Andrésin ynnä muiden 21.3.2005 Euroopan keskuspankkia vastaan nostama kanne	32
2005/C 132/59	Asia T-134/05: Belgian kuningaskunnan 26.3.2005 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	33
2005/C 132/60	Asia T-135/05: Franco Campolin 29.3.2005 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	33
2005/C 132/61	Asia T-136/05: EARL Salvat Père et Filsin ym. 30.3.2005 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	34
2005/C 132/62	Asia T-137/05: LA PERLA S.p.A:n 1.4.2005 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan nostama kanne	34

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2005/C 132/63	Asia T-139/05: Charlotte Beckerin ynnä muiden 31.3.2005 Euroopan parlamenttia vastaan nostama kanne	35
2005/C 132/64	Asia T-140/05: Italian tasavallan 29.3.2005 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	36
2005/C 132/65	Asia T-144/05: Pablo Muñizin 12.4.2005 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	36
	II <i>Valmistavat säädökset</i>	
	III <i>Tiedotteita</i>	
2005/C 132/66	Tuomioistuimen viimeisin julkaisu <i>Euroopan unionin virallinen lehti</i> EUVL C 115, 14.5.2005	38

I

(Tiedonantoja)

TUOMIOISTUIN

TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(toinen jaosto)

14 päivänä huhtikuuta 2005,

asiassa C-460/01: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan
Alankomaiden kuningaskunta ⁽¹⁾

(Jäsenyysselvointeiden noudattamatta jättäminen — Asetukset (ETY) N:o 2913/92 ja N:o 2454/93 — Yhteisön ulkoinen passitus — Tulliviranomaiset — Maahantulotullien kantomenettelyt — Määräajat — Noudattamatta jättäminen — Yhteisön omat varat — Käyttöön asettaminen — Määräaika — Noudattamatta jättäminen — Viivästyskorot — Asianomainen jäsenvaltio — Maksamatta jättäminen)

(2005/C 132/01)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Asiassa C-460/01, jossa on kyse EY 226 artiklaan perustuvasta jäsenyysselvointeiden noudattamatta jättämistä koskevasta kanteesta, joka on nostettu 28.11.2001, Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään G. Wilms ja H. H. Speyart, prosessi-osoite Luxemburgissa, vastaan Alankomaiden kuningaskunta, asiamiehenään H. G. Sevenster, yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto) toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit R. Schintgen ja J. N. Cunha Rodrigues (esittelevä tuomari), julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M. F. Contet, on antanut 14.4.2005 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Kun Alankomaiden kuningaskunta 1.1.1991–31.12.1995

— ei ole kirjannut tileihin eikä kantanut tullivelkaa ja muita maksuja eikä ilmoittanut velan määrää tullivelalliselle viimeistään kolmessa päivässä tuonti tai vientitulleja koskevan tullivelan maksuehdoista ja tileihin kirjaamisesta 14 päivänä kesäkuuta 1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1854/89 3 artiklan 3 kohdassa ja 6 artiklan 1 kohdassa sekä yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 218 artiklan 3 kohdassa ja 221 artiklan 1 kohdassa säädetyn

määräajan jälkeen tai tätä myöhemmin siten kuin seuraa määräaikiin sovellettavien sääntöjen määrittämisestä 3 päivänä kesäkuuta 1971 annetusta neuvoston asetuksesta (ETY, Euratom) N:o 1182/71 siinä tapauksessa, ettei ulkoisesta passituksesta vastaava ole niiden kolmen kuukauden aikana, jotka seuraavat sitä, kun lähtötoimipaikka on lähetetty ilmoituksen siitä, että lähetystä ei ole esitetty ajoissa määrätoimipaikassa, esittänyt todisteita kyseisen passituksen sääntöjenmukaisuudesta

— ei ole ajallaan asettanut vastaavia yhteisön omia varoja komission käyttöön

— eikä maksanut vastaavia viivästyskorkoja

se ei ole noudattanut veloitteitaan, jotka johtuvat yhteisön passitusjärjestelmän soveltamisesta ja yksinkertaistamisesta 27 päivänä maaliskuuta 1987 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1062/87 11 a artiklan 2 kohdan toisen alakohdan toisesta virkkeestä, sellaisena kuin se on muutettuna 2.9.1992 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 2560/92, yhteisön passitusjärjestelmän soveltamisesta ja yksinkertaistamisesta 21 päivänä huhtikuuta 1992 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1214/92 49 artiklan 2 kohdan kolmannelta virkkeestä, sellaisena kuin se on muutettuna 21.12.1992 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 3712/92, ja tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamisesta koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 379 artiklan 2 kohdan kolmannelta virkkeestä sekä yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 88/376/ETY, Euratom soveltamisesta 29 päivänä toukokuuta 1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1552/89 2, 9, 10 ja 11 artiklasta.

2) Alankomaiden kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 84, 6.4.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(toinen jaosto)

14 päivänä huhtikuuta 2005,

asiassa C-104/02: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Saksan liittotasavalta ⁽¹⁾

(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Asetukset (ETY) N:o 2913/92 ja N:o 2454/93 — Yhteisön ulkoinen passitus — Tulliviranomaiset — Maahantulotullien kantomenettelyt — Määräajat — Noudattamatta jättäminen — Yhteisön omat varat — Käyttöön asettaminen — Määräaika — Noudattamatta jättäminen — Viivästyskorot — Asianomainen jäsenvaltio — Maksamatta jättäminen)

(2005/C 132/02)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa C 104/02, jossa on kyse EY 226 artiklaan perustuvasta jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevasta kanteesta, joka on nostettu 20.3.2002, Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään G. Wilms, prosessiosoite Luxemburgissa, kantajana, vastaan Saksan liittotasavalta, asiamiehenään W. D. Plessing ja R. Stüwe, avustajanaan Rechtsanwalt D. Sellner, vastaajana, jota tukee Belgian kuningaskunta, asiamiehenään A. Snoecx, prosessiosoite Luxemburgissa, yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit R. Schintgen ja J. N. Cunha Rodrigues (esittelevä tuomari), julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M. F. Contet, on antanut 14.4.2005 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut yhteisön passitusjärjestelmän soveltamisesta ja yksinkertaistamisesta 21 päivänä huhtikuuta 1992 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1214/92 49 artiklan ja tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 379 artiklan sekä yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 88/376/ETY, Euratom soveltamisesta 29 päivänä toukokuuta 1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1552/89 2 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, kun se on asettanut yhteisön omat varat liian myöhään tämän käyttöön.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Saksan liittotasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 4) Belgian kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EYVL C 131, 1.6.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(kolmas jaosto)

17 päivänä maaliskuuta 2005,

asiassa C-437/02: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Suomen tasavalta ⁽¹⁾

(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Kalastus — Asetukset (ETY) N:o 3760/92 ja N:o 2847/93 — Kalavarjojen säilyttäminen ja hoito — Kalastustoiminnan valvontatoimenpiteet)

(2005/C 132/03)

(Oikeudenkäyntikieli: suomi)

Asiassa C-437/02, jossa on kyse EY 226 artiklaan perustuvasta jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevasta kanteesta, joka on nostettu 3.12.2002, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään T. van Rijn ja M. Huttunen) vastaan Suomen tasavalta (asiamiehenään T. Pynnä ja E. Kourula), yhteisöjen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Rosas sekä tuomarit A. Borg Barthet, A. La Pergola, J.-P. Puissochet (esittelevä tuomari) ja A. Ó Caoimh, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: R. Grass, on antanut 17.3.2005 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Suomen tasavalta ei ole kalastusvuosien 1995 ja 1996 osalta noudattanut yhteisön kalastus ja vesiviljelyjärjestelmän perustamisesta 20 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3760/92 9 artiklan 2 kohdan ja yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2847/93 2 artiklan, 21 artiklan 1 ja 2 kohdan ja 31 artiklan mukaisia velvollisuuksiaan
 - koska se ei ole vahvistanut asianmukaisia yksityiskohtaisia sääntöjä sille myönnettyjen kiintiöiden käyttämisestä ja koska se ei ole toteuttanut sovellettavassa yhteisön lainsäädännössä edellytetyjä tarkastuksia ja muita valvontatoimenpiteitä,
 - koska se ei ole kieltänyt asianmukaisessa ajassa kalastusta väliaikaisesti kiintiöiden täyttymisen estämiseksi, ja
 - koska se ei ole toteuttanut hallinnollisia tai rikosoikeudellisia toimenpiteitä, joita sillä oli velvollisuus soveltaa yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevaa lainsäädäntöä rikkoneiden alusten päälliköitä tai kaikkia muita tällaisesta rikkomuksesta vastuussa olevia henkilöitä vastaan.
- 2) Suomen tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 31, 8.2.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(kolmas jaosto)

14 päivänä huhtikuuta 2005,

asiassa C-468/02: Espanjan kuningaskunta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(EMOTR — Tiettyjen menojen poissulkeminen — Oliiviöljyn julkinen varastointi — Peltokasviala)

(2005/C 132/04)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Asiassa C-468/02, jossa on kyse EY 230 artiklaan perustuvasta kumoamiskanteesta, joka on nostettu 31.12.2002, Espanjan kuningaskunta (asiamiehenään L. Fraguas Gadea) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään S. Pardo Quintillán), yhteisöjen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Rosas (esittelevä tuomari) sekä tuomarit R. Schintgen ja N. Colneric, julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: R. Grass, on antanut 14.4.2005 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Espanjan kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 55, 8.3.2003.

tuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann sekä tuomarit N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues (esittelevä tuomari), M. Ilešič ja E. Levits, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: hallintovirkamies K. Sztranc, on antanut 14.4.2005 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kaatopaikoista 26 päivänä huhtikuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/31/EY 5 artiklan 1 ja 2 kohdan kanssa ei ole ristiriidassa sellainen kansallinen toimenpide,

— jossa vahvistetaan biohajoavien jätteiden hyväksymiselle kaatopaikalle direktiivissä säädettyjä rajoja alhaisemmat rajat, vaikka kyseiset rajat ovat niin alhaiset, että ne edellyttävät tällaisten jätteiden mekaanis-biologista käsittelyä tai polttamista ennen niiden sijoittamista kaatopaikalle

— jossa vahvistetaan direktiivissä säädettyjä määräaikoja lyhyemmät määräajat kaatopaikoille sijoitettavien jätteiden määrän vähentämiseksi

— jota sovelletaan paitsi biohajoaviin jätteisiin myös orgaanisiin aineisiin, jotka eivät ole biohajoavia

— jota sovelletaan paitsi yhdyskuntajätteisiin myös sellaisiin jätteisiin, joista voidaan huolehtia yhdyskuntajätteinä.

- 2) Yhteisön oikeuden suhteellisuusperiaatetta ei sovelleta sellaisten kansallisten tiukempien suojatoimenpiteiden osalta, jotka on toteutettu EY 176 artiklan nojalla ja jotka ylittävät yhteisön direktiivissä säädetty vähimmäisvaatimukset ympäristön alalla, jos perustamissopimuksen muita määräyksiä ei sovelleta.

⁽¹⁾ EYVL C 101, 26.4.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(ensimmäinen jaosto)

14 päivänä huhtikuuta 2005,

asiassa C-6/03 (Verwaltungsgericht Koblenzin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Deponiezweckverband Eiterköpfe vastaan Land Rheinland-Pfalz ⁽¹⁾

(Ympäristö — Kaatopaikat — Direktiivi 1999/31 — Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään tiukemmista normeista — Yhteensopivuus)

(2005/C 132/05)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa C-6/03, jossa on ollut kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Verwaltungsgericht Koblenz (Saksa) on esittänyt 4.12.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 8.1.2003, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa Deponiezweckverband Eiterköpfe vastaan Land Rheinland-Pfalz, yhteisöjen tuomiois-

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(suuri jaosto)

12 päivänä huhtikuuta 2005,

asiassa C-61/03: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ⁽¹⁾

(Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen — Eurotomin perustamissopimus — Soveltamisala — Sotilaalliset laitokset — Terveiden suojelu — Ydinreaktorin käytöstä poistaminen — Radioaktiivisen jätteen hävittäminen)

(2005/C 132/06)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa C-61/03, jossa on kyse EA 141 artiklaan perustuvasta jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättämistä koskevasta

kanteesta, joka on nostettu 14.2.2003, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään L. Ström ja X. Lewis) vastaan Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehinään P. Ormond ja C. Jackson, avustajinaan D. Wyatt, R. Plender ja S. Tromans), jota tukee Ranskan tasavalta (asiamiehinään R. Abraham, G. de Bergues ja E. Puisais), yhteisöjen tuomioistuimien (suuri jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti V. Skouris, jaostojen puheenjohtajat P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas (esittelevä tuomari), R. Silva de Lapuerta ja A. Borg Barthet sekä tuomarit N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, P. Kūris, E. Juhász, G. Arestis ja M. Ilešič, julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 12.4.2005 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Euroopan yhteisöjen komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Ranskan tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 101, 26.4.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(toinen jaosto)

17 päivänä maaliskuuta 2005,

asiassa C-91/03, Espanjan kuningaskunta vastaan Euroopan unionin neuvosto (¹)

(Elollisten vesiluonnonvarojen säilyttäminen ja hyödyntäminen — Asetus (EY) N:o 2371/2002)

(2005/C 132/07)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Asiassa C-91/03, jossa on kyse EY 230 artiklaan perustuvasta jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättämisestä koskevasta kanteesta, joka on nostettu 28.2.2003, Espanjan kuningaskunta (asiamiehenään N. Díaz Abad), vastaan Euroopan unionin neuvosto (asiamiehinään J. Carbery, F. Florindo Gijón ja M. Balta), jota tukevat Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään T. van Rijn ja S. Pardo Quintillán), ja Ranskan tasavalta (asiamiehinään G. de Bergues ja A. Colomb), väliintulijoina, yhteisöjen tuomioistuimien (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit C. Gulmann, R. Schintgen, P. Kūris (esittelevä tuomari) ja J. Klučka, julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: hallintovirkamies K. Sztranc, on 17.3.2005 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Espanjan kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan unionin neuvoston oikeudenkäyntikulut.
- 3) Ranskan tasavalta ja Euroopan yhteisöjen komissio vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan

(¹) EUVL C 135, 7.6.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(kolmas jaosto)

14 päivänä huhtikuuta 2005,

asiassa C-110/03: Belgian kuningaskunta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Kumoamiskanne — Asetus (EY) N:o 2204/2002 — Horisontaaliset valtiontuet — Työllistämistuet — Oikeusvarmuus — Toissijaisuus — Oikeasuhteisuus — Yhteisön toimien johdonmukaisuus — Syrjintäkielto — Asetus (EY) N:o 994/98 — Lainvastaisuusväite)

(2005/C 132/08)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa C-110/03, jossa on kyse EY 230 artiklaan perustuvasta kumoamiskanteesta, joka on nostettu 10.3.2003, Belgian kuningaskunta, asiamiehenään aluksi A. Snoecx ja sittemmin E. Dominkovits, avustajinaan asianajajat D. Waelbroeck ja D. Brinckman, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään G. Rozet, prosessiosoite Luxemburgissa, jota tukee Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, asiamiehenään K. Manji, prosessiosoite Luxemburgissa, yhteisöjen tuomioistuimien (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Rosas sekä tuomarit A. Borg Barthet, J.-P. Puissechet, J. Malenovský (esittelevä tuomari) ja U. Löhms, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M.-F. Contet, on antanut 14.4.2005 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Belgian kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 112, 10.5.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(kolmas jaosto)

14 päivänä huhtikuuta 2005,

Yhdistetyissä asioissa C-128/03 ja C-129/03 (Consiglio di Stato esittämä ennakkoratkaisupyyntö): AEM SpA (C-128/03) ja AEM Torino SpA (C-129/03) vastaan Autorità per l'energia elettrica e per il gas ym. ⁽¹⁾

(Sähkön sisämarkkinat — Kansalliseen sähkösiirtoverkkoon pääsyä ja sen käyttöä koskeva korotettu maksu — Valtiontuki — Direktiivi 96/92/EY — Verkkoon pääsy — Syrjintäkiellon periaate)

(2005/C 132/09)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Yhdistetyissä asioissa C-128/03 ja C-129/03, joissa on kyse EY 234 artiklaan perustuvista ennakkoratkaisupyyntöistä, jotka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 14.1.2003 tekemillään päätöksillä, jotka ovat saapuneet yhteisöjen tuomioistuimeen 24.3.2003, saadakseen ennakkoratkaisun asioissa AEM SpA (C-128/03) ja AEM Torino SpA (C-129/03) vastaan Autorità per l'energia elettrica e per il gas ym., ENEL Produzione SpA:n osallistuksessa asian käsittelyyn, yhteisöjen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Rosas sekä tuomarit A. Borg Barthet, S. von Bahr (esittelevä tuomari), J. Malenovský ja U. Lohmus, julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 14.4.2005 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Sellainen toimenpide, josta pääasiassa on kyse ja jolla ainoastaan vesivoimalaitoksista ja geotermisistä voimalaitoksista peräisin olevan sähkön tuotanto- ja jakeluyritykset veloitetaan siirtymäkauden ajan suorittamaan kansalliseen sähkösiirtoverkkoon pääsyä ja sen käyttöä koskeva korotettu maksu, jolla kompensoidaan etu, joka näille yrityksille syntyy siirtymäkauden aikana siitä, että sähkömarkkinat vapautettiin sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä 19 päivänä joulukuuta 1996 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/92/EY täytäntöönpanon johdosta, merkitsee sitä, että yrityksiä kohdellaan kustannusten osalta eri tavoin niin, että tämä erottelu johtuu kyseisen kustannuksia koskevan järjestelmän luonteesta ja rakenteesta. Tällainen erottelu ei näin ollen sellaisenaan ole EY 87 artiklassa tarkoitettua valtiontukea.

Tukea ei kuitenkaan voida tarkastella erillään sen rahoitustavan vaikutuksista. Jos sellaisessa tilanteessa, josta pääasiassa on kyse, kansalliseen sähkösiirtoverkkoon pääsystä ja sen käytöstä suoritettavan korotetun maksun sekä toisaalta kansallisen tukijärjestelmän välillä on varojen osoittamista koskeva sitova yhteys, jonka mukaisesti korotuksen tuotto osoitetaan väistämättä kyseisen tuen rahoittamiseen, mainittu korotus on erottamaton osa tätä järjestelmää ja sitä on siis tarkasteltava yhdessä sen kanssa.

2) Direktiivissä 96/92 vahvistettu sääntö, joka koskee syrjimätöntä pääsyä kansalliseen sähkösiirtoverkkoon, ei estä jäsenvaltiota

toteuttamasta siirtymäkauden aikana sellaista toimenpidettä, josta pääasiassa on kyse ja jolla ainoastaan tietyille sähkön tuotanto- ja jakeluyrityksille määrätään korotettu verkkoon pääsyä ja sen käyttöä koskeva maksu sen edun kompensoimiseksi, joka näille yrityksille syntyy siirtymäkaudella sen takia, että sääntelyä muutettiin sähkömarkkinoiden vapauttamisen johdosta, joka puolestaan oli seuraus kyseisen direktiivin täytäntöönpanosta. Kansallisen tuomioistuimen on kuitenkin varmistuttava siitä, että korotettu maksu ei ylitä sitä, mikä on tarpeen kyseisen edun kompensoimiseksi.

⁽¹⁾ EUVL C 146, 21.6.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(suuri jaosto)

12 päivänä huhtikuuta 2005,

asiassa C-145/03 (Juzgado de lo Social n° 20 de Madridin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Annette Kellerin perilliset vastaan Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) ym. ⁽¹⁾

(Sosiaaliturva — Asetuksen N:o 1408/71 3 ja 22 artikla — Asetuksen N:o 574/72 22 artikla — Sairaalahoito muussa kuin toimivaltaisessa jäsenvaltiossa — Kiireellisen, elintärkeän hoidon tarve — Vakuutetun siirtäminen kolmannessa maassa sijaitsevaan sairaalaan — E 111 ja E 112 lomakkeet)

(2005/C 132/10)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Asiassa C-145/03, jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöistä, jonka Juzgado de lo Social n° 20 de Madrid (Espanja) on esittänyt 6.11.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 31.3.2003, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa Annette Kellerin perilliset vastaan Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) ja Instituto Nacional de Gestión Sanitaria (Ingresa), aiemmin Instituto Nacional de la Salud (Insalud), yhteisöjen tuomioistuin (suuri jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti V. Skouris, jaostojen puheenjohtajat P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts (esittelevä tuomari) ja A. Borg Barthet sekä tuomarit N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, E. Juhász, G. Arestis ja M. Ilešič, julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 12.4.2005 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 22 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdan ja c alakohdan i alakohdan sekä asetuksen N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä 21.3.1972 annetun neuvoston asetuksen N:o 574/72 22 artiklan 1 ja 3 kohtaa, sellaisina kuin nämä asetukset ovat muutettuina ja ajan tasalle saatettuina 2 päivänä kesäkuuta 1983 annetun neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2001/83, on tulkittava siten, että oleskelujäsenvaltion laitoksen hyväksymien lääkäreiden toimivaltaisen laitoksen myöntämän E 111 tai E 112 lomakkeen voimassaolokana tekemät toteamukset tarpeesta saada kiireellistä, elintärkeää hoitoa, samoin kuin tällaisten lääkäreiden samana ajanjaksona kyseisten toteamusten ja vallitsevan lääketieteellisen tiedon perusteella tekemä päätös siirtää asianomainen toisessa — jopa yhteisön ulkopuolisessa — valtiossa sijaitsevaan sairaalaan sitovat toimivaltaista laitosta, joka on myöntämällä tällaisen lomakkeen antanut suostumuksensa siihen, että joku sen sosiaalivakuutetuista saa lääkärinhoitoa muussa kuin toimivaltaisessa jäsenvaltiossa. Kuitenkin asetuksen N:o 1408/71 22 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdan ja c alakohdan i alakohdan mukaan edellytyksenä vakuutetun oikeudelle saada luontoisetuuksia toimivaltaisen laitoksen puolesta on, että oleskelujäsenvaltion laitoksen soveltaman lainsäädännön mukaan sen on annettava siihen kuuluvalla henkilölle tätä hoitoa vastaavat luontoisetuudet.

Tällaisissa olosuhteissa toimivaltaisella laitoksella ei ole oikeutta vaatia asianomaista henkilöä palaamaan toimivaltaiseen jäsenvaltioon velvoittaakseen hänet osallistumaan siellä lääkärintarkastukseen, velvoittaa häntä osallistumaan tarkastukseen oleskeluvaltiossa eikä alistaa edellä mainittuja toteamuksia ja päätöksiä hyväksyttävikkseen.

2) Tapauksessa, jossa oleskelujäsenvaltion laitoksen hyväksymät lääkärit ovat päättäneet elintärkeistä kiireellisistä syistä ja vallitsevan lääketieteellisen tiedon perusteella siirtää vakuutetun kolmannessa maassa sijaitsevaan sairaalaan, asetuksen N:o 1408/71 22 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdan ja c alakohdan i alakohdan on tulkittava siten, että oleskelujäsenvaltion laitoksen on vastattava tässä viimeksi mainitussa valtiossa annettusta hoidosta soveltamansa lainsäädännön mukaisesti samoin edellytyksin kuin niiden sosiaalivakuutettujen osalta, jotka kuuluvat tämän lainsäädännön soveltamisalaan. Jos kyseessä on hoito, joka kuuluu toimivaltaisen jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyihin etuuksiin, tämän viimeksi mainitun jäsenvaltion laitoksen on tämän jälkeen vastattava tällä tavoin annetuista etuuksista aiheutuneista kustannuksista ja korvattava ne oleskelujäsenvaltion laitokselle asetuksen N:o 1408/71 36 artiklassa säädettyin edellytyksin.

Jos oleskelujäsenvaltion laitos ei ole korvannut kolmannessa maassa annettua hoidosta aiheutuneita kustannuksia, mutta voidaan osoittaa, että kyseisellä henkilöllä olisi ollut oikeus tällaiseen korvaukseen, ja jos kyseinen hoito kuuluu toimivaltaisen jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyihin etuuksiin, toimivaltaisen laitoksen on korvattava suoraan kyseiselle henkilölle tai hänen

oikeudenomistajilleen tästä hoidosta aiheutuneet kustannukset siten, että taataan vastaavanlainen korvausten taso kuin mihin tällä henkilöllä olisi ollut oikeus, jos asetuksen N:o 1408/71 22 artiklan 1 kohdan i alakohdan säännökstä olisi sovellettu.

(¹) EUVL C 146, 21.6.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(toinen jaosto)

14 päivänä huhtikuuta 2005,

asiassa C-157/03: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Espanjan kuningaskunta (¹)

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Direktiivit 68/360/ETY, 73/148/ETY, 90/365/ETY ja 64/221/ETY — Oleskeluoikeus — Oleskelulupa — Kolmannen maan kansalainen, joka on yhteisön kansalaisen perheenjäsen — Oleskeluluvan myöntämisen asetettu määräaika)

(2005/C 132/11)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Asiassa C-157/03, jossa on kyse EY 226 artiklaan perustuvasta jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättämisestä koskevasta kanteesta, joka on nostettu 7.4.2003, Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinhän C. O'Reilly ja L. Escobar Guerrero, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Espanjan kuningaskunta, asiamiehinhän N. Díaz Abad, prosessiosoite Luxemburgissa, yhteisöjen tuomioistuimien (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit C. Gulmann, J. Makarczyk (esittelevä tuomari), P. Kūris ja J. Klučka, julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: R. Grass, on antanut 14.4.2005 tuomion, jonka tuomiolauselmalla on seuraava:

1) — Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut jäsenvaltioiden työntekijöiden ja heidän perheidensä liikkumista ja oleskelua yhteisön alueella koskevien rajoitusten poistamisesta 15 päivänä lokakuuta 1968 annetun neuvoston direktiivin 68/360/ETY, sijoittautumiseen ja palvelujen tarjoamiseen liittyvää jäsenvaltioiden kansalaisten liikkumista ja oleskelua yhteisön alueella koskevien rajoitusten poistamisesta 21 päivänä toukokuuta 1973 annetun neuvoston direktiivin 73/148/ETY ja ammattitoimintansa lopettaneiden työntekijöiden ja itsenäisten ammatinharjoittajien oleskeluoikeudesta 28 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/365/ETY mukaisia velvoitteitaan,

— koska se ei ole asianmukaisesti saattanut mainittuja direktiivejä osaksi kansallista oikeusjärjestystä ja erityisesti koska se on edellyttänyt kolmansien maiden kansalaisilta, jotka ovat oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen käyttäneen yhteisön kansalaisen perheenjäseniä, oleskeluvuuden hankkimista oleskeluluvan myöntämistä varten ja

koska se ei ole ulkomaalaisten liikkumista ja oleskelua koskevien, yleiseen järjestykseen ja turvallisuuteen sekä kansanterveyteen perustuvien erityistoimenpiteiden yhteensovittamisesta 25 päivänä helmikuuta 1964 annetun neuvoston direktiivin 64/221/ETY vastaisesti myöntänyt oleskelulupaa mahdollisimman pian ja joka tapauksessa viimeistään kuuden kuukauden kuluttua kyseisen luvan hakemisesta.

2) Espanjan kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 135, 7.6.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(suuri jaosto)

15 päivänä maaliskuuta 2005,

asiassa C-160/03: Espanjan kuningaskunta vastaan Eurojust (¹)

(EY 230 artiklaan perustuva kumoamiskanne — Kanne, jonka jäsenvaltio on nostanut avoimia toimia koskevista ilmoituksista, joilla Eurojust haki väliaikaisia toimihenkilöitä — Yhteisöjen tuomioistuimen toimivallan puuttuminen — Tutkimatta jättäminen)

(2005/C 132/12)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Asiassa C-160/03, jossa on kyse EY 230 artiklaan perustuvasta kumoamiskanteesta, joka on nostettu 8.4.2003, **Espanjan kuningaskunta** (asiamiehenään L. Fraguas Gadea), jota tukee **Suomen tasavalta** (asiamiehenään T. Pynnä), vastaan **Eurojust** (asiamiehineen abogado J. Rivas de Andrés ja solicitor D. O'Keeffe), yhteisöjen tuomioistuimissa (suuri jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti V. Skouris, jaostojen puheenjohtajat P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas (esittelevä tuomari) ja A. Borg Barthet sekä tuomarit R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, E. Juhász, G. Arestis, M. Ilešič ja J. Malenovský, julkisasiamies: M. Poiares Maduro, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 15.3.2005 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Kannetta ei oteta tutkittavaksi.

2) Espanjan kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

3) Suomen tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 146, 21.6.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(ensimmäinen jaosto)

17 päivänä maaliskuuta 2005,

asiassa C-170/03 (Hoge Raad der Nederlandenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Staatssecretaris van Financiën vastaan J. H. M. Feron (¹)

(Asetus (ETY) N:o 918/83 — Tullittomuus — Henkilökohtaisen omaisuuden ja hallinnan käsitteet — Työntekijän käyttöön annettu moottoriajoneuvo)

(2005/C 132/13)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Asiassa C-170/03, jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 11.4.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 14.4.2003, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa Staatssecretaris van Financiën vastaan J. H. M. Feron, yhteisöjen tuomioistuimissa (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann sekä tuomarit A. Rosas, K. Lenaerts, S. von Bahr (esittelevä tuomari) ja K. Schiemann, julkisasiamies: M. Poiares Maduro, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M.-F. Contet, on antanut 17.3.2005 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Sellainen henkilöauto, josta pääasiassa on kyse, katsotaan yhteisön tullittomuusjärjestelmän luomisesta 28 päivänä maaliskuuta 1983 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 918/83 1 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetuksi henkilökohtaiseksi omaisuudeksi, joka saadaan kyseisen asetuksen 2 ja 3 artiklan nojalla tuoda maahan tullitta.

(¹) EUVL C 146, 21.6.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(suuri jaosto)

15 päivänä maaliskuuta 2005,

asiassa C-209/03 (High Court of Justicen (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) esittämä ennakkoratkaisupyyntö): The Queen, Dany Bidarin hakemuksesta, vastaan London Borough of Ealing ym. ⁽¹⁾

(Unionin kansalaisuus — EY 12 ja EY 18 artikla — Opiskelijoille korkotuetun lainan muodossa myönnettävä tuki — Säännös, jolla rajoitetaan kyseisen lainan myöntäminen ainoastaan kansalliselle alueelle asettautuneille opiskelijoille)

(2005/C 132/14)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa C-209/03, jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 12.2.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 15.5.2003, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa The Queen, Dany Bidarin hakemuksesta, vastaan London Borough of Ealing ja Secretary of State for Education and Skills, yhteisöjen tuomioistuin (suuri jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti V. Skouris, jaostojen puheenjohtajat P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, K. Lenaerts (esittelevä tuomari) ja A. Borg Barthet sekä tuomarit J. P. Puissechot, R. Schintgen, N. Colneric, M. Ilešič, J. Malenovský, J. Klučka ja U. Lohmus, julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 15.3.2005 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Vastaanottavan jäsenvaltion alueella laillisesti oleskeleville opiskelijoille toimeentuloa varten korkotukilainoina tai apurahoina myönnettävä tuki kuuluu EY:n perustamissopimuksen soveltamisalaan arvioitaessa asiaa EY 12 artiklan ensimmäisessä kohdassa määrätyn syrjintäkiellon kannalta.
- 2) EY 12 artiklan ensimmäistä kohtaa on tulkittava siten, että sen kanssa ristiriidassa on kansallinen lainsäädäntö, jolla myönnetään opiskelijoille oikeus toimeentuloa varten myönnettävään tukeen ainoastaan, mikäli he ovat asettautuneet vastaanottavaan jäsenvaltioon, ja jolla kuitenkin samalla estetään toisen jäsenvaltion kansalaista opiskelijana saamasta asettautuneen henkilön asemaa, vaikka kyseinen kansalainen oleskelee laillisesti vastaanottavassa jäsenvaltiossa ja on suorittanut siellä merkittävän osan toisen asteen opintojaan ja jolle on tämän seurauksena syntynyt todellinen yhteys vastaanottavan jäsenvaltion yhteiskuntaan.

3) Nyt annettavan tuomion vaikutuksia ei ole rajoitettava ajallisesti.

⁽¹⁾ EUVL C 171, 19.7.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(kolmas jaosto)

17 päivänä maaliskuuta 2005,

Asiassa C-228/03 (Korkeimman oikeuden esittämä ennakkoratkaisupyyntö) The Gillette Company ja Gillette Group Finland Oy vastaan LA-Laboratories Ltd Oy ⁽¹⁾

(Tavaramerkit — Direktiivi 89/104/ETY — 6 artiklan 1 kohdan c alakohta — Tavaramerkin antaman suojan rajoitukset — Se, että kolmas käyttää tavaramerkkiä, milloin sen käyttäminen on tarpeen tavarain tai palvelun käyttötarkoituksen osoittamiseksi)

(2005/C 132/15)

(Oikeudenkäyntikieli: suomi)

Asiassa C-228/03, jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka korkein oikeus (Suomi) on esittänyt 23.5.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 26.5.2003, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa The Gillette Company ja Gillette Group Finland Oy vastaan LA-Laboratories Ltd Oy, yhteisöjen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Rosas sekä tuomarit A. Borg Barthet, S. von Bahr, U. Lohmus ja A. Ó Caoimh (esittelevä tuomari), julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: R. Grass, on 17.3.2005 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Tavaramerkin käyttämisen hyväksyttävyyden riippuu jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 89/104/ETY 6 artiklan 1 kohdan c alakohtaan mukaan siitä, onko tavaramerkin käyttäminen tarpeen tavarain käyttötarkoituksen osoittamiseksi.

Se, että kolmas käyttää tavaramerkkiä, jonka haltija se ei ole, on tarpeen tämän kolmannen markkinoiman tavarain käyttötarkoituksen osoittamiseksi, kun tällainen tavaramerkin käyttäminen on käytännössä ainoa keino ilmoittaa yleisölle ymmärrettävästi ja kattavasti tämä käyttötarkoitus väärinymmärrättömän kilpailun järjestelmän ylläpitämiseksi tämän tavarain markkinoilla.

Ennakkoratkaisupyyntöä esittäneen tuomioistuimen asiana on tutkia, onko tavaramerkin käyttäminen sen käsiteltävänä olevassa asiassa tarpeen, kun otetaan huomioon kyseisen kolmannen merkkinomain tavarahan kohdeyleisön luonne.

Koska ensimmäisen direktiivin 89/104 6 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tavaroiden mahdollisia käyttötarkoituksia ei eroteta toisistaan tavaramerkin käyttämisen hyväksyttävyyttä arvioitaessa, kriteerit, joilla arvioidaan tavaramerkin käyttämisen hyväksyttävyyttä erityisesti lisätarvikkeiden tai varaosien osalta, eivät näin ollen poikkeaa kriteereistä, joita sovelletaan muihin tavaroiden mahdollisten käyttötarkoitusten luokkiin.

- 2) Ensimmäisen direktiivin 89/104 6 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu hyvää liiketapaa koskeva edellytys ilmaisee lähinnä velvoitteen toimia lojaalisti tavaramerkin haltijan perusteluihin intresseihin nähden.

Tavaramerkin käyttäminen ei ole hyvän liiketavan mukaista, erityisesti jos

- tavaramerkkiä käytetään sillä tavoin, että käyttämisen perusteella voi syntyä vaikutelma siitä, että kolmannen ja tavaramerkin haltijan välillä on liikesuhde,
- käyttämisellä heikennetään tavaramerkin arvoa hyödyntämällä perusteettomasti tavaramerkin erottamiskykyä tai laajaa tunnettuutta,
- käyttämisellä vähätellään tai panetellaan tätä tavaramerkkiä, tai
- kolmas esittää tavaransa sellaisella tavaramerkillä varustetun tavarahan jäljitelmänä tai toisintoa, jonka haltija se ei ole.

Se, että kolmas käyttää tavaramerkkiä, jonka haltija se ei ole, osoittaakseen merkkinomansa tavarahan käyttötarkoituksen, ei välttämättä tarkoita sitä, että se esittäisi merkkinomansa tavarahan vastaavan laadultaan tai ominaisuuksiltaan tällä tavaramerkillä varustettua tavaraa. Tällainen esitystapa riippuu käsiteltävänä olevan asian tosiseikoista, ja ennakkoratkaisupyyntöä esittäneen tuomioistuimen asiana on tutkia, onko näin mahdollisesti esitetty, ottaen huomioon sen käsiteltävänä olevan asian olosuhteet.

Se, että kolmas mahdollisesti esittää merkkinomansa tavarahan vastaavan laadultaan tai ominaisuuksiltaan käyttämällään tavaramerkillä varustettua tavaraa, on seikka, joka ennakkoratkaisupyyntöä esittäneen tuomioistuimen on otettava huomioon tutkiesaan sitä, onko tavaramerkkiä käytetty hyvän liiketavan mukaisesti.

- 3) Tilanteessa, jossa kolmas, joka käyttää tavaramerkkiä, jonka haltija se ei ole, markkinoi paitsi varaosaa tai lisätarviketta, myös sellaista omaa tuotetta, jonka yhteydessä tämä varaosa tai lisätarvike on tarkoitettu käytettäväksi, tämä käyttäminen kuuluu ensimmäisen direktiivin 89/104 6 artiklan 1 kohdan c alakohdan soveltamisalaan, jos se on tarpeen sen merkkinomansa tavarahan käyttötarkoituksen ilmoittamiseksi ja jos tavaramerkkiä käytetään hyvän liiketavan mukaisesti

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(suuri jaosto)

12 päivänä huhtikuuta 2005,

asiassa C-265/03 (Audiencia Nacionalin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Igor Simutenkov vastaan Ministerio de Educación y Cultura ja Real Federación Española de Fútbol⁽¹⁾)

(Yhteisöjen ja Venäjän kumppanuussopimus — 23 artiklan 1 kohta — Välitön oikeusvaikutus — Työehdot — Syrjintäkiellon periaate — Jalkapallo — Niiden kolmansien valtioiden kansalaisuuden omaavien ammattilaispelaajien lukumäärän rajoittaminen, joita joukkue voi peluuttaa kansallisessa jalkapallokilpailussa)

(2005/C 132/16)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Asiassa C-265/03, jossa on kyse EY 234 artiklan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Audiencia Nacional (Espanja) on esittänyt 9.5.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 17.6.2003, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa Igor Simutenkov vastaan Ministerio de Educación y Cultura ja Real Federación Española de Fútbol, yhteisöjen tuomioistuin (suuri jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti V. Skouris, jaostojen puheenjohtajat P. Jann, C. W. A. Timmermans ja A. Rosas sekä tuomarit C. Gulmann, A. La Pergola, J.-P. Puissechet, J. Makarczyk, P. Küris, M. Ilešič (esittelevä tuomari), U. Lohmus, E. Levits ja A. Ó Caoimh, julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: R. Grass, on antanut 12.4.2005 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Korfussa 24.6.1994 allekirjoitetun ja yhteisöjen puolesta 30 päivänä lokakuuta 1997 tehdyn neuvoston ja komission päätöksellä 97/800/EHTY, EY, Euratom hyväksytyn Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Venäjän federaation välisen kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen 23 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että se on esteenä sille, että ammattilaispelaajina toimivaan Venäjän kansalliseen, joka työskentelee laillisesti jäsenvaltioon sijoittautuneessa jalkapalloseurassa, sovelletaan saman jäsenvaltion urheiluliiton antamaa sääntöä, jonka mukaan seurat saavat peluuttaa valtakunnallisissa kilpailuissa vain rajoitettua määrää sellaisista kolmansista valtioista kotoisin olevia pelaajia, jotka eivät ole Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen sopimuspuolia.

⁽¹⁾ EUVL C 171, 19.7.2003.

⁽¹⁾ EUVL C 213, 6.9.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,**(toinen jaosto)****14 päivänä huhtikuuta 2005,****asiassa C-335/03: Portugalin tasavalta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾****(EMOTR — Naudanlihapalkkio — Tarkastukset — Otosten edustavuus — Tarkastuksen tuloksen soveltaminen aikaisempiin vuosiin — Perustelut)**

(2005/C 132/17)

(Oikeudenkäyntikieli: portugali)

Asiassa C-335/03, jossa on kyse EY 230 artiklaan perustuvasta kumoamiskanteesta, joka on nostettu 25.7.2003, Portugalin tasavalta (asiamiehenään L. Fernandes, avustajinaan C. Botelho Moniz ja E. Maia Cadete) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään A. M. Alves Vieira ja L. Visaggio, avustajinaan N. Castro Marques ja F. Costa Leite), yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit R. Silva de Lapuerta (esittelevä tuomari), C. Gulmann, R. Schintgen ja J. Klučka, julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: hallintovirkamies K. Sztranc, on antanut 14.4.2005 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Portugalin tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 239, 4.10.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,**(neljäs jaosto)****17 päivänä maaliskuuta 2005****asiassa C-467/03 (Finanzgericht Münchenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Ikegami Electronics (Europe) GmbH vastaan Oberfinanzdirektion Nürnberg ⁽¹⁾****(Yhteinen tullitariffi — Tariffinimikkeet — Digitaalisen tallennuslaitteen tariffiluokittelu — Luokittelu yhdistettyyn nimikkeistöön)**

(2005/C 132/18)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa C-467/03, jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Finanzgericht München

(Saksa) on esittänyt 24.6.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 6.11.2003, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa Ikegami Electronics (Europe) GmbH vastaan Oberfinanzdirektion Nürnberg, yhteisöjen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts (esittelevä tuomari) sekä tuomarit J. N. Cunha Rodrigues ja E. Levits, julkisasiamies: J. Kokott, kirjaaja: hallintovirkamies K. Sztranc, on antanut 17.3.2005 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Laitteella, joka videovalvontaa varten tallentaa kameroista tulevia signaaleja ja signaalit pakattuaan toistaa ne monitorilla, suoritetaan muita erityistoimintoja kuin tietojenkäsittelyä tariffi- ja tilastonimikkeistöä ja yhteisestä tullitariffista 23 päivänä heinäkuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteessä I, sellaisena kuin se on muutettuna 6.8.2001 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2031/2001, olevan yhteisen tullitariffin yhdistetyn nimikkeistön 84 ryhmän 5 huomautuksen E kohdassa tarkoitettulla tavalla.

⁽¹⁾ EUVL C 21, 24.1.2004.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,**(viides jaosto)****10 päivänä maaliskuuta 2005,****asiassa C-469/03 (Tribunale di Bolognan esittämä ennakkoratkaisupyyntö): rikosoikeudenkäynti Filomeno Mario Miragliaa vastaan ⁽¹⁾****(Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen 54 artikla — Ne bis in idem -periaate — Soveltamisala — Jäsenvaltion lainkäyttöviranomaisten tekemä päätös rikosoikeudenkäynnistä luopumisesta yksinomaan siitä syystä, että vastaavanlainen oikeudenkäynti on aloitettu toisessa jäsenvaltiossa)**

(2005/C 132/19)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Asiassa C-469/03, jossa on kyse EU 35 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Tribunale di Bologna (Italia) on esittänyt 22 päivänä syyskuuta 2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 10 päivänä marraskuuta 2003, saadakseen ennakkoratkaisun rikosasiassa, jossa vastaajana on Filomeno Mario Miraglia, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. Silva de Lapuerta sekä tuomarit R. Schintgen (esittelevä tuomari) ja P. Kūris, julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 10.3.2005 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Benelux-taloussiiton valtioiden, Saksan liittotasavallan ja Ranskan tasavallan hallitusten välillä tarkastusten asteittaisesta lakkauttamisesta yhteisillä rajoilla 14 päivänä kesäkuuta 1985 tehdyn Schengenin sopimuksen soveltamisesta 19 päivänä kesäkuuta 1990 Schengenissä tehdyn yleissopimuksen 54 artiklassa vahvistettua *ne bis in idem* periaatetta ei sovelleta jäsenvaltion lainkäyttöviranomaisten tekemään sellaiseen päätökseen, jolla asian käsittely päätetään sen jälkeen, kun yleinen syyttäjä on päättänyt olla ajamatta syytettyä siitä ainoastaan syyttä, että samaa syytettyä vastaan on jo aloitettu rikosoikeudellinen menettely saman teon johdosta toisessa jäsenvaltiossa, ja jossa pääasiaa ei arvioida mitenkään.

(¹) EUVL C 21, 24.1.2004.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(ensimmäinen jaosto)

17 päivänä maaliskuuta 2005,

asiassa C-109/04 (Bundesverwaltungsgerichtin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Karl Robert Kranemann vastaan Land Nordrhein-Westfalen (¹)

(EY:n perustamissopimuksen 48 artikla (josta on muutettuna tullut EY 39 artikla) — Työntekijöiden vapaa liikkuvuus — Harjoittelua suorittava virkamies — Toisessa jäsenvaltiossa suoritettu harjoittelu — Matkakustannusten korvaaminen, joka rajoittuu ainoastaan lähtövaltion alueella tehtyyn matkaosuuteen)

(2005/C 132/20)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa C-109/04, jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Bundesverwaltungsgericht (Saksa) on esittänyt 17.12.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 2.3.2004, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa Karl Robert Kranemann vastaan Land Nordrhein-Westfalen, yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann sekä tuomarit K. Lenaerts (esittelevä tuomari), N. Colneric, K. Schiemann ja E. Levits, julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: R. Grass, on antanut 17.3.2005 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

EY:n perustamissopimuksen 48 artikla (josta on muutettuna tullut EY 39 artikla) on esteenä kansalliselle toimenpiteelle, jolla sellaiselle henkilölle, joka harjoittelun yhteydessä on tehnyt aitoa ja todellista palkkatyötä muussa kuin lähtöjäsenvaltiossa, myönnetään korvaus matkakuluista ainoastaan siltä määrältä, joka liittyy lähtövaltion alueella tehtyyn matkaosuuteen, kun samalla säädetään, että jos

tällaista toimintaa harjoitettaisiin lähtövaltion alueella, kaikki matkakulut korvattaisiin.

(¹) EUVL C 106, 30.4.2004.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(kolmas jaosto)

17 päivänä maaliskuuta 2005,

asiassa C-128/04 (rechtbank van eerste aanleg te Dendermonden esittämä ennakkoratkaisupyyntö): rikosasia, jossa vastaajina ovat Annic Andréa Raemdonck ja Raemdonck-Janssens BVBA (¹)

(Tieliikenne — Sosiaalilainsäädäntö — Asetus (ETY) N:o 3821/85 — Ajopiirturin asentamista ja käyttämistä koskeva velvollisuus — Asetus (ETY) N:o 3820/85 — Ajoneuvojen, joita käytetään materiaalien ja laitteiden kuljetukseen, hyväksi tehty poikkeus)

(2005/C 132/21)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Asiassa C-128/04, jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde (Belgia) on esittänyt 19.1.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 9.3.2004, saadakseen ennakkoratkaisun rikosasiassa, jossa vastaajina ovat Annic Andréa Raemdonck ja Raemdonck-Janssens BVBA, yhteisöjen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Rosas (esittelevä tuomari) sekä tuomarit A. La Pergola, J.-P. Puissochet, U. Lohmus ja A. Ó Caoimh, julkisasiamies: M. Poireres Maduro, kirjaaja: R. Grass, on antanut 17.3.2005 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1. Tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta 20 päivänä joulukuuta 1985 annetun neuvoston asetuksen N:o 3820/85 13 artiklan 1 kohdan g alakohdassa käytettyjä käsitteitä "materiaalit tai laitteet" on tulkittava tieliikenteen valvontalaitteista 20 päivänä joulukuuta 1985 annetun neuvoston asetuksen N:o 3821/85 3 artiklan 2 kohdan mukaisen poikkeusjärjestelmän yhteydessä siten, että niillä ei tarkoiteta yksinomaan "työläitteitä ja työvälineitä", vaan ne kattavat myös kyseisen ajoneuvon kuljettajan päätyöhön kuuluvien töiden suorittamisen kannalta tarpeelliset tavarat, kuten rakennusaineet tai kaapelit.

(¹) EUVL C 106, 30.4.2004.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,**(kolmas jaosto)****14 päivänä huhtikuuta 2005,****asiassa C-243/04 P, Zoé Gaki-Kakouri vastaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuin ⁽¹⁾****(Valitus — Yhteisöjen tuomioistuimen jäsenien ja entisen jäsenien palkkajärjestelyt — Kuolleen entisen jäsenen eronneen aviopuolison oikeudet)**

(2005/C 132/22)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa C-243/04 P, jossa on kyse yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 9.6.2004, Zoé Gaki-Kakouri, kotipaikka Ateena (Kreikka) (asianajaja H. Tagaras) ja jossa vastapuolena on yhteisöjen tuomioistuin (asiamiehenään M. Schauss), yhteisöjen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Rosas (esittelevä tuomari) sekä tuomarit A. Borg Barthet, A. La Pergola, S. von Bahr ja J. Malenovský, julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: R. Grass, on 14.4.2005 antanut tuomion, jonka tuomiolauselmä on seuraava:

1) Valitus hylätään.

2) Gaki-Kakouri velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 190, 24.7.2004.**Oberster Gerichtshofin 2.2.2005 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Reisch Montage AG vastaan Kiesel Baumaschinen Handels GmbH****(Asia C-103/05)**

(2005/C 132/23)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Oberster Gerichtshof on pyytänyt 2.2.2005 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 28.2.2005, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Reisch Montage AG vastaan Kiesel Baumaschinen Handels GmbH seuraavaan kysymykseen:

Voiko kantaja vedota asetuksen N:o 44/2001 ⁽¹⁾ 6 artiklan 1 kohtaan, kun hän nostaa kanteen sellaista henkilöä vastaan, jolla on kotipaikka tuomioistuimen sijaintivaltiossa ja sellaista henkilöä vastaan, jonka kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa, jos tuomioistuimen sijaintivaltiossa asuvaa henkilöä vastaan nostettu kanne on kuitenkin jo kanteen nostamishetkellä jätetty tutkimatta tämän henkilön omaisuutta koskevan konkurssinnettelyn aloittamisen vuoksi, josta kansallisen lainsäädännön mukaan on seurauksena oikeudenkäyntieste?

⁽¹⁾ Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22 päivänä joulukuuta 2000 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 44/2001 (EYVL L 12, 16.1.2001, s. 1).

Euroopan yhteisöjen komission 3.3.2005 Itävallan tasavaltaa vastaan nostama kanne**(Asia C-109/05)**

(2005/C 132/24)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 3.3.2005 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Itävallan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat Minas Konstantinidis ja Bernhard Schima, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1) toteaa, että Itävallan tasavalta on loukannut romuajoneuvoista 18 päivänä syyskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/53/EY ⁽¹⁾ 5 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska romuajoneuvojen ehkäisemisestä, keräämisestä ja käsittelystä annetun asetuksen 5 §:n 1 momentin mukaan maksutonta keräystä koskeva velvoite koskee ainoastaan

(1) olemassa olevien valmistajien ja maahantuojien markkinoille saattamia merkkejä olevia romuajoneuvoja sekä

(2) Itävallassa rekisteröityjä ajoneuvoja

2) velvoittaa Itävallan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Itävallan tasavallan romuajoneuvoasetuksen säännös, jonka mukaan valmistajan tai maahantuojan on kerättävä markkinoille saattamaansa merkkiä olevat romuajoneuvot takaisin siltä osin kuin kyseiset ajoneuvot on rekisteröity Itävallassa, merkitsee komission mukaan Euroopan parlamentin ja neuvoston 18.9.2000 antaman direktiivin 2000/53/EY 5 artiklan rikkomista.

Direktiivin mukaan jäsenvaltioiden on perustettava keräysjärjestelmä siten, että kaikki romuajoneuvot kerätään niiden merkistä riippumatta, ja siinä asetetaan velvollisuus kerätä romuajoneuvot maksutta. Itävallan säännöstellä ei saavuteta kyseistä tavoitetta, koska siihen sisältyy kaksi rajoitusta: keräysvelvoite on ensinnäkin rajattu asianomaisen valmistajan tai maahantuojan markkinoille saattamiin merkkeihin ja toiseksi Itävallassa rekisteröityihin ajoneuvoihin.

Komissio ei voi hyväksyä Itävallan tasavallan näkemystä siitä, että kotimaassa rekisteröimisen perusteella tehtävä ero on asiallisesti perusteltu, koska vain siten voidaan välttää se, että keräysvelvoite aiheuttaa yksittäisille valmistajille kohtuutonta rasitetta. Se väittää sitä vastoin, että jos käytännössä ilmenee, että sellaisten ajoneuvojen kerääminen maksutta, joita ei ole rekisteröity kyseisessä jäsenvaltiossa, johtaa siihen, että yksittäisille valmistajille tai maahantuojille taikka keräyspaikoille aiheutuu jäsenvaltiossa kohtuutonta rasitetta, tämä on otettava huomioon direktiivin 5 artiklan 4 kohdan neljännen alakohdan mukaisen menettelyn yhteydessä. Kyseisen säännöksen mukaan komissio seuraa säännöllisesti maksuttoman keräysvelvoitteen täytäntöönpanoa varmistaakseen, ettei se johda markkinoiden vääristymiin.

(¹) EYVL L 269, s. 34.

Consiglio di Stato (kuudes jaosto) 22.10.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Ministero dell'Industria, Commercio ed Artigianato vastaan Spa Lucchini Siderurgica

(Asia C-119/05)

(2005/C 132/25)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Consiglio di Stato (kuudes jaosto) on pyytänyt 22.10.2005 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomiois-

tuimeen 14.3.2005, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Ministero dell'Industria, Commercio ed Artigianato vastaan Spa Lucchini Siderurgica seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Aiheuttaako välittömästi sovellettavan yhteisön oikeuden, jota nyt esillä olevassa asiassa edustavat yleispäätös 3484/85/EHTY, 20.6.1990 tehty komission päätös, joka on annettu tiedoksi 20.7.1990, ja tuen takaisinperinnästä 16.9.1996 tehty komission päätös nro 5259 — jotka kaikki ovat olleet perustana nyt vireillä olevassa oikeudenkäynnissä riitautetulle takaisinperintäpäätökselle (eli 20.9.1996 tehdylle päätökselle nro 20357, jolla peruutettiin 8.3.1996 tehty päätös nro 17975 ja 3.4.1996 tehty päätös nro 18337) — ensisijaisuuden periaate sen, että kansallisten viranomaisten on oikeudellisesti mahdollista ja että niillä on oikeudellinen velvollisuus periä takaisin tuki yksityiseltä tuensaajalta siitä huolimatta, että olemassa on siviilituomio, jolla määrätään, että tuo tuki on ehdottomasti maksettava?
- 2) Kun otetaan huomioon se kiistaton periaate, jonka mukaan tuen takaisinperimistä koskeva päätös kuuluu yhteisön oikeuden soveltamisalaa, mutta sen täytäntöönpanosta ja siihen liittyvästä takaisinperintämenettelystä säädetään tätä alaa koskevien yhteisön säännösten puuttuessa kansallisessa oikeudessa (tästä periaatteesta ks. yhdistetyt asiat C-205/82–C-215/82, Deutsche Milchkontor v. Bundesamt für Ernährung und Forstwirtschaft, tuomio 21.9.1983), aiheuttaako lainvoiman saanut konkreettinen oikeuden päätös (siviililain 2909 §), joka koskee yksityisen ja viranomaisen välistä asiaa ja jolla veloitetaan viranomaisen noudattamaan sitä, sen, että takaisinperintämenettely käy oikeudellisesti mahdottomaksi?

Euroopan yhteisöjen komission 21.3.2005 Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-126/05)

(2005/C 132/26)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 21.3.2005 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamies on N. Yerrell, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- 1) toteaa, että Yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista annetun direktiivin 93/104/EY⁽¹⁾ muuttamisesta koskemaan direktiivin soveltamisalan ulkopuolisia toimialoja ja toimintoja 22 päivänä kesäkuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/34/EY⁽²⁾ noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja/tai koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle;
- 2) velvoittaa Yhdistyneen kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpano-aika päättyi 1.8.2003.

⁽¹⁾ EYVL L 307, 13.12.1993, s. 18.

⁽²⁾ EYVL L 195, 1.8.2000, s. 41.

Euroopan yhteisöjen komission 21.3.2005 Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-131/05)

(2005/C 132/27)

(Oikeudenkäyntikieli: englantia)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 21.3.2005 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on Michel van Beek, avustajinaan avocat Frédéric Louis ja avvocato Antonio Capobianco, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että koska Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ei ole toteuttanut luonnonvaraisten lintujen suojelusta annetun direktiivin 79/409/ETY⁽¹⁾ 6 artiklan 1 kohdan ja luontotyyppien sekä luonnonvaraisen

eläimistön ja kasviston suojelusta annetun direktiivin 92/43/ETY⁽²⁾ 12 artiklan 2 kohdan ja 13 artiklan 1 kohdan, molemmat luettuna yhdessä 2 artiklan 1 kohdan kanssa, noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä, se ei ole noudattanut kyseisten direktiivien mukaisia velvoitteitaan;

2. velvoittaa Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio esittää, että

— rajoittamalla direktiivin 79/409/ETY eli lintudirektiivin 6 artiklan 1 kohdassa olevan kiellon, joka koskee luonnonvaraisten lintulajien myyntiä, kuljetusta ja hallussa pitämistä myyntiä varten, Ison-Britannian paikkalintu- ja kiertolintulajeihin, Yhdistynyt kuningaskunta on rikkonut edellä mainittua artiklaa, koska kiellon on selvästi tarkoitus kattaa kaikki luonnonvaraiset lintulajit jäsenvaltioiden Eurooppaan kuuluvalla alueella, johon perustamissopimusta sovelletaan;

— rajoittamalla direktiivin 92/43/ETY eli luontotyyppidirektiivin 12 artiklan 2 kohdassa olevan kiellon, joka koskee direktiivin liitteessä IV olevassa a kohdassa lueteltujen lajien hallussapito, kuljetus, kaupan pitäminen tai vaihtaminen ja tarjoaminen myytäväksi tai vaihdettavaksi, eläinlajeihin, joiden luontaiseen levinneisyysalueeseen Iso-Britannia kuuluu, Yhdistynyt kuningaskunta on rikkonut edellä mainittua artiklaa, koska mainitun rajoituksen seurauksena Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännössä suojeltujen lajien luettelo on lyhyempi kuin mainitun direktiivin liitteessä IV oleva luettelo;

— rajoittamalla luontotyyppidirektiivin 13 artiklan 1 kohdassa olevan kasvilajien kauppaa koskevan kiellon lajeihin, joiden "luontaiseen levinneisyysalueeseen kuuluu jokin [vuoden 1994 lain] liitteessä 4 luetelluista Ison-Britannian osista", Yhdistynyt kuningaskunta on rikkonut edellä mainittua artiklaa, koska mainitun rajoituksen seurauksena liitteessä 4 oleva suojeltujen lajien luettelo on lyhyempi kuin luontotyyppidirektiivin liitteessä IV olevassa b kohdassa oleva luettelo.

⁽¹⁾ EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

Euroopan yhteisöjen komission 21.3.2005 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-132/05)

(2005/C 132/28)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 21.3.2005 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Saksan liittotasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat Eugenio De March ja Sabine Grünheid, ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- 1) toteaa, että Saksan liittotasavalta on loukannut maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 14 päivänä heinäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2081/92⁽¹⁾ 13 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on virallisesti kieltäytynyt määräämästä seuraamusta nimityksen "Parmesan" käyttämisestä Saksassa sellaisten tuotteiden merkinnöissä, jotka eivät ole suojatun alkuperänimityksen "Parmigiano Reggiano" eritelmän mukaisia, ja suosinut todellisen, yhteisön laajuisesti suojatun tuotteen maineen väärinkäyttöä
- 2) velvoittaa Saksan liittotasavalta korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komission mielestä juustojen markkinoille saattaminen Saksassa nimityksellä "Parmesan", joka ei ole nimityksen "Parmigiano Reggiano" eritelmän mukainen, merkitsee asetuksen (ETY) N:o 2081/92 13 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkomista, joka Saksan viranomaisten on estettävä viran puolesta.

Koska nimitys "Parmigiano Reggiano" on merkitty vuodesta 1996 lukien suojatuksi alkuperänimitykseksi "suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin" ja se on näin ollen suojattu yhteisön laajuisesti, jäsenvaltioiden on suojattava kyseistä nimitystä väärinkäytöltä, jäljittelyltä tai miellelyhtymiltä, ja näin on myös silloin kun tuotteen todellinen alkuperä on ilmoitettu tai kun kyse on suojatun nimityksen käännöksestä.

Komissio väittää, että käsitteen "Parmesan" osalta on kyse nimityksen "Parmigiano Reggiano" ranskankielisestä käännöksestä. Käsite "Parmesan" ja "Parmigiano Raggiano" ovat komission mukaan synonyymejä, jotka suojatun nimityksen syntyhistorian ja sellaisten lukuisten hakuteoksien mukaan, joita on vuodesta 1516 tähän päivään asti, ilmaisevat asianomaisella alkuperäalueella Italiassa valmistettuja juustoja. Suojatun alkuperänimityksen "Parmigiano Reggiano" merkitseminen rekisteriin merkitsi sitä, että maantieteelliset ilmaisut "Parmigiano" ja

"Reggiano" saavat yhteisön suojaa sekä erikseen että moniosaisena.

Komission mukaan ei ole mitään perusteltua syytä hyväksyä sitä Saksan liittotasavallan omaksumaa näkemystä, jonka mukaan ilmaisu "Parmigiano" olisi erikseen käytettynä pidettävä asetuksen (ETY) N:o 2081/92 3 artiklassa tarkoitettuna yleisnimenä, jolla ei kuluttajien mielestä ole mitään yhteyttä tiettyyn maantieteelliseen alueeseen.

Koska nimitystä "Parmesan" voivat näin ollen käyttää yksinomaan sellaisen rajatun italialaisen alueen tuottajat, jotka valmistavat kyseisiä juustoja sitovan eritelmän mukaisesti, Saksan liittotasavalta on loukannut sille asetuksen (ETY) N:o 2081/92 13 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan kuuluvia velvoitteita, koska se on kieltäytynyt estämästä nimityksen "Parmesan" väärinkäytön Saksassa.

⁽¹⁾ EYVL L 208, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 23.3.2005 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-135/05)

(2005/C 132/29)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Euroopan yhteisöjen komission on nostanut 23.3.2005 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Italian tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat oikeudellisen yksikön virkamiehet D. Recchia ja M. Konstantinidis, ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin:

- 1) toteaa, että Italian tasavalta ei ole noudattanut jätteistä annetun neuvoston direktiivin 57/442/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on direktiivillä 91/156/ETY⁽²⁾ muutettuna, 4, 8 ja 9 artiklan, vaarallisista jätteistä annetun neuvoston direktiivin 91/689/ETY⁽³⁾ ja kaatopaikoista annetun neuvoston direktiivin 1999/31/EY⁽⁴⁾ 14 artiklan a, b ja c kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut näiden säännösten noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä.
- 2) velvoittaa Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio on laajan asiakirja-aineiston perusteella havainnut, että Italian valtion alueella toimii vailla viranomaisvalvontaa suuria määriä laittomia kaatopaikkoja, joissa joissakin on myös vaarallisia jätteitä.

Komissio katsoo, että koska Italia on sallinut tällaisten kaatopaikkojen toiminnan, ei se noudata jätteistä annetun neuvoston direktiivin 57/442/ETY, sellaisena kuin se on direktiivillä 91/156/ETY muutettuna, 4, 8 ja 9 artiklan, vaarallisista jätteistä annetun neuvoston direktiivin 91/689/ETY mukaisia velvoitteita.

Luvallisesti tai muutoin 16.7.2001 toiminnassa olleiden kaatopaikkojen osalta ovat kaatopaikkojen pitäjät laiminlyöneet kunnostussuunnitelmien toimittamisen 16.7.2002 mennessä, minkä vuoksi komissio katsoo, ettei suunnitelmia, niihin liittyviä lupajärjestelyjä eikä direktiivissä asetettujen vaatimusten mukaisia sulkemispäätöksiä ole tehty.

Tällä perusteella komissio katsoo, ettei Italian tasavalta ole noudattanut kaatopaikoista annetun neuvoston direktiivin 1999/31/EY 14 artiklan a, b ja c kohdan mukaisia velvoitteita.

(¹) EYVL L 194, 25.7.1975, s. 39.

(²) EYVL L 78, 26.3.1991, s. 32.

(³) EYVL L 377, 31.12.1991, s. 20.

(⁴) EYVL L 182, 16.7.1999, s. 1.

Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan 24.3.2005 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne

(Asia C-137/05)

(2005/C 132/30)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta on nostanut 24.3.2005 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa vastaan. Kantajan asianmiehenä on C. Jackson, ja prosessioito on Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin:

- 1) kumoaa jäsenvaltioiden myöntämien passien ja matkustusasiakirjojen turvatekijöitä ja biometriikkaa koskevista vaatimuksista 13 päivänä joulukuuta 2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2252/2004 (¹);
- 2) katsoo EY 231 artiklan nojalla, että passiasetuksen kumoamisen jälkeen ja ennen uuden, asiaa koskevan lainsäädännön antamista passiasetuksen säännökset jäävät voimaan, paitsi siltä osin kuin niissä estetään Yhdistyneen kuningaskunnan osallistuminen kyseisen asetuksen soveltamiseen;
- 3) velvoittaa Euroopan unionin neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1) Yhdistyneeltä kuningaskunnalta evättiin oikeus osallistua jäsenvaltioiden myöntämien passien ja matkustusasiakirjojen turvatekijöitä ja biometriikkaa koskevista vaatimuksista 13 päivänä joulukuuta 2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2252/2004 (passiasetus) antamiseen huolimatta siitä, että se on Schengenin säännöstön sisällyttämisestä osaksi Euroopan unionia tehdyn pöytäkirjan (Schengen-pöytäkirja) 5 artiklan 1 kohdan ja Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta tehdyn pöytäkirjan 3 artiklan 1 kohdan nojalla ilmoittanut halustaan tähän. Passiasetuksen kumoamista vaaditaan sillä perusteella, että Yhdistyneen kuningaskunnan jättämisessä asetuksen antamisen ulkopuolelle on kysymys EY 230 artiklan 2 kohdassa tarkoitettusta olennaisen menettelymääräyksen rikkomisesta ja/tai perustamis-sopimuksen rikkomisesta.

2) Yhdistyneen kuningaskunnan pääväite on se, että kun neuvosto jätti sen passiasetuksen antamisen ulkopuolelle, se menetteli Schengen-pöytäkirjan 4 ja 5 artiklan välistä suhdetta koskevan virheellisen tulkinnan pohjalta. Se väittää erityisesti seuraavaa:

a) Neuvoston tulkinta, jonka mukaan Schengen-pöytäkirjan 5 artiklassa annettu osallistumisoikeus soveltuu ainoastaan sellaisiin Schengenin säännöstöön perustuviin toimenpiteisiin, joihin Yhdistynyt kuningaskunta osallistuu neuvoston 4 artiklan nojalla tekemän päätöksen perusteella, on ristiriidassa kyseisten artiklojen rakenteen ja kieliasun, 5 artiklan järjestelmän todellisen luonteen ja sen 5 artiklaan liittyvän julistuksen kanssa, joka liitettiin Amsterdamin sopimuksen päätössiakirjaan.

b) Neuvoston Schengen-pöytäkirjaa koskeva tulkinta ei mahdollista Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta tehdyn pöytäkirjan 7 artiklan "rajoitussäännön" tehokasta vaikutusta. Tällainen tulkinta ei myöskään suoja Schengenin säännöstön yhtenäisyyttä. Itse asiassa säännöstöä turvaavana keinona sen vastakkainen vaikutus Yhdistyneelle kuningaskunnalle olisi pääosin suhteeton.

- c) Kun otetaan huomioon se Schengenin säännöstöön perustuvien toimenpiteiden laaja ja väljä käsite, jota neuvosto käytännössään soveltaa, Schengen-pöytäkirjan 5 artiklan järjestelmä, sellaisena kuin neuvosto sitä tulkitsee, saattaisi toimia tavalla, joka loukkaa oikeusvarmuuden periaatetta ja tehostettua yhteistyötä ohjaavia peruseriaatteita.
- 3) Toissijaisesti Yhdistynyt kuningaskunta väittää, että jos neuvoston tulkinta Schengen-pöytäkirjan 4 ja 5 artiklan välisestä suhteesta olisi oikea, tämä johtaisi välttämättä 5 artiklassa tarkoitetun Schengenin säännöstöön perustuvan toimenpiteen käsitteen suppeaan tulkintaan siten, että kysymys olisi säännöstöön epäselvästi liittyvästä toimenpiteestä, ja passiasetus ei ole tällainen toimenpide.

(¹) EUVL L 385, s. 1.

Cour de cassationin (Belgia) 17.3.2005 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Levi Strauss & Co vastaan Casucci Spa

(Asia C-145/05)

(2005/C 132/31)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Cour de cassation (Belgia) on pyytänyt 17.3.2005 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 31.3.2005, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Levi Strauss & Co vastaan Casucci Spa seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Kun tuomioistuin ratkaisee sen suojan laajuuden, jonka tavaramerkki saa säännönmukaisesti erottamiskykynsä perusteella jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 89/104 (¹) 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti, onko tuomioistuimen otettava huomioon yleisön käsitys ajankohtana, jolloin tavaramerkin tai sitä muistuttavan merkin käyttö, jonka väitetään loukkaavan tavaramerkkiä, alkoi?
- 2) Jos vastaus on kieltävä, voiko tuomioistuin ottaa huomioon asianomaisen yleisön käsityksen millä tahansa hetkellä sen jälkeen, kun väitetty loukkaava käyttö alkoi? Voiko se erityisesti ottaa huomioon asianomaisen yleisön käsityksen ajankohtana, jolloin se antaa ratkaisunsa?

- 3) Kun tuomioistuin edellä 1 kysymyksessä mainittuja arviointiperusteita soveltaen toteaa, että tavaramerkkiä on loukattu, onko oikeutettua, että se säännönmukaisesti määrää loukkaavan merkin käytön lopettamisesta?
- 4) Voiko olla toisin, jos kantajan tavaramerkki on menettänyt erottamiskykynsä kokonaan tai osittain sen jälkeen kun väitetty loukkaava käyttö on alkanut, mutta vain silloin, kun tämä menettäminen johtuu kokonaan tai osittain kyseisen tavaramerkin haltijan toiminnasta tai laiminlyönnistä?

(¹) EYVL L 40, 11.2.1989, s. 1.

Cour d'appel de Paris'n 23.3.2005 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Harold Price vastaan Conseil des ventes volontaires de meubles aux enchères publiques

(Asia C-149/05)

(2005/C 132/32)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Cour d'appel de Paris on pyytänyt 23.3.2005 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 4.4.2005, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta asiassa Harold Price vastaan Conseil des ventes volontaires de meubles aux enchères publiques ennakkoratkaisua seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Sovelletaanko direktiiviä 89/48/ETY (¹) täydentävästä ammatillisen koulutuksen tunnustamista koskevasta yleisestä järjestelmästä 18 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/51/ETY 4 artiklaa code de commercen (kauppalaki) L.321-1–L.321.3, L.321-8 ja L.321-9 §:ssä säännellyn kaltaiseen irtaimen julkisessa huutokaupassa tapahtuvan vapaaehtoisen myynnin johtajan toimintaan?
- 2) Jos vastaus ensimmäiseen kysymykseen on myönteinen, voiko vastaanottava jäsenvaltio vedota direktiivin 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan kuudennessa alakohdassa säädettyyn poikkeukseen 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan toisesta alakohdasta?

(¹) EYVL L 209, 24.7.1992, s. 25.

Euroopan yhteisöjen komission 5.4.2005 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-152/05)

(2005/C 132/33)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 5.4.2005 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Saksan liittotasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat R. Lyal ja K. Gross, prosessi-osoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuimien

- 1) toteaa Saksan liittotasavallan rikkoneen EY:n perustamisopimuksen 18, 39 ja 43 artiklan mukaisia veloitteita vastaan, kun tämä on Eigenheimzulagengesetzin 2 § 1 momentin 1 kohdassa sulkenut pois omakotitalolisän myöntämisen rajoittamattomasti verovelvollisille toisissa jäsenvaltioissa sijaitsevien kohteiden osalta siitä riippumatta, voidaanko niissä saada vastaava oikeus, ja
- 2) velvoittaa Saksan liittotasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komission mukaan Saksan myöntämä omakotitalolisä on syrjivä. Oikeus lisään on Saksassa rajoittamattomasti verovelvollisilla, joilla on Saksassa asumistarkoitusta varten asunto tai talo. Saksassa rajoittamattomasti verovelvollisille, jotka asuvat Saksan ulkopuolella ja jotka haluavat saada sieltä kiinteistön asumistarkoitukseen, lisää ei kuitenkaan myönnetä.

Saksan lainsäädännön johdosta kolme henkilöryhmää kärsii haittaa: 1) valtion virkamiehet, jotka asuvat ulkomailla, 2) rajan yli työssä käyvät, joiden tuloista vähintään 90 prosenttia on Saksan tuloveron alaista, ja 3) Saksasta tulevat diplomaatit ja EU-virkamiehet.

Komission näkemys on, että asianomaisten henkilöryhmien osalta kunkin aseman mukaan on kyseessä työntekijöiden vapaan liikkuvuuden (EY 39 artikla), sijoittautumisvapauden (EY 43 artikla) tai EY 18 artiklan mukaisen vapaan liikkuvuuden loukkaus. Kunkin tapauksen osalta on olemassa riittävä rajat ylittävä elementti, jotta kulloinenkin sopimusartikla tulee sovellettavaksi.

Komission mielestä yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntö asiassa C-279/93, Schumacker, soveltuu tapaukseen. Jokaisen, joka on Saksassa rajoittamattomasti verovelvollinen ja jonka tuloja siis verotetaan lähtökohtaisesti Saksassa sekä joka siten

osallistuu Saksan yhteiskunnan rahoittamiseen, on samalla tavoin kuin maassa asuvan voitava saada hyväkseen verorahoitteisia etuuksia. On estettävä se, että asianomaiset eivät asuinvaltiossaan eivätkä työssäkäyntivaltiossaan saa etuja, jotka liittyvät heidän henkilökohtaiseen tilanteeseensa.

Käytännössä on epätodennäköistä, että Saksassa rajoittamattomasti verovelvollinen on samalla rajoittamattomasti verovelvollinen toisessa jäsenvaltiossa. Tällainen poikkeustilanne voidaan ottaa huomioon siten, että estetään Saksan omakotitalolisän kumuloituminen vastaavan ulkomaisen etuuden kanssa.

Omakotitalolisän rajoittaminen Saksassa sijaitseviin kohteisiin ei ole oikeutettua. Lisäksi asumistilanne Saksassa paranee, jos rajan yli työssä käyvät Saksaan muuttamisen sijasta hankkivat asuin kiinteistöjä naapurimaasta. Saksan hallitus ei ole oikeudenkäyntiä edeltäneessä menettelyssä riittävästi selvittänyt, mitä tarkoitusta oikeuden rajoittaminen oman valtion alueeseen lopulta palvelee. Vaikka olisi sallittua, että jäsenvaltio voi edistää asuinrakentamista vain omalla alueellaan, ei Saksan lainsäädäntö ole sellaisenaan johdonmukainen. Mikäli liittotasavalta nimittäin haluaa edistää kaikenmuotoista asuinrakentamista Saksassa, ei ole ymmärrettävissä, miksi edistäminen on rajoitettu Saksassa rajoittamattomasti verovelvollisiin. Myös Saksassa rajoitetusti verovelvolliset voisivat hankkia sieltä asuintilaa ja siten edistää asuinrakentamista.

Yhteisön oikeus ei mitenkään velvoita tukemaan taloudellisesti toisen asunnon hankkimista toisesta jäsenvaltiosta. Tuen ulottuvuuden rajaaminen kuuluu yksinomaan kansalliselle lainsäätäjälle. Sen rajausvapautta rajoittavat kuitenkin EY:n perustamisopimuksessa vahvistetut perusvapaudet.

Euroopan yhteisöjen komission 5.4.2005 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-156/05)

(2005/C 132/34)

(Oikeudenkäyntikieli: kreikka)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 5.4.2005 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Helleenien tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat oikeudellisen yksikön virkamiehet Eleni Tserepa-Lacombe ja Nicola Yerrell ja prosessi-osoite on Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- 1) toteaa, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista annetun direktiivin 93/104/EY muuttamisesta koskemaan direktiivin soveltamisalan ulkopuolisia toimialoja ja toimintoja 22 päivänä kesäkuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/34/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ainakaan ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle
- 2) velvoittaa Helleenien tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Määräaika, jossa direktiivi oli pantava täytäntöön sisäisessä oikeusjärjestyksessä, on päättynyt 1.4.2003.

⁽¹⁾ EYVL L 195, 1.8.2000, s. 41.

Euroopan yhteisöjen komission 6.4.2005 Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-159/05)

(2005/C 132/35)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 6.4.2005 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on D. Maidani, prosessi-osoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut rahoitusvakuusjärjestelyistä 6 päivänä kesäkuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/47/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja toissijaisesti koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle;
2. velvoittaa Luxemburgin suurherttuakunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin sisäisessä oikeusjärjestyksessä tapahtuvalle täytäntöönpanolle säädetty määräaika päättyi 27.12.2003.

⁽¹⁾ EYVL L 168, 27.6.2002, s. 43.

Euroopan yhteisöjen komission 7.4.2005 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-161/05)

(2005/C 132/36)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 7.4.2005 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Italian tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on komission oikeudellisen yksikön jäsen C. Cattabriga.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- 1) toteaa, että Italian tasavalta ei ole noudattanut yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2847/93⁽¹⁾ 15 artiklan 4 kohdan eikä sen 18 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toimittanut kyseisissä säännöksissä säädettyjä tietoja
- 2) velvoittaa Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Asetuksen N:o 2847/93 15 artiklan 4 kohdassa ja sen 18 artiklan 1 kohdassa velvoitetaan jäsenvaltiot toimittamaan tietyt tiedot tietokoneella tapahtuvaa tiedonsiirtoa käyttäen komissiolle tietyssä määräajassa. Italian viranomaiset eivät ole toimittaneet säädetyissä määräajoissa kyseessä olevia tietoja vuosien 1999 ja 2000 osalta. Italian tasavalta ei näin ollen ole noudattanut näissä säännöksissä vahvistettuja tiedottamisvelvoitteita.

⁽¹⁾ EUVL L 261, 20.10.1993, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 8.4.2005 Portugalin tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-163/05)

(2005/C 132/37)

(Oikeudenkäyntikieli: portugali)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 8.4.2005 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Portugalin tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamies on Ramón Vidal Puig, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

1. toteaa, että Portugalin tasavalta ei ole noudattanut tiettyjen yhteisössä liikkuvien tieliikenteen ajoneuvojen suurimmista kansallisessa ja kansainvälisessä liikenteessä sallituista mitoista ja suurimmista kansainvälisessä liikenteessä sallituista painoista annetun neuvoston direktiivin 96/53/EY muuttamisesta 18 päivänä helmikuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/7/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä;

2. velvoittaa Portugalin tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanon määräaika päättyi 9.3.2004.

⁽¹⁾ EYVL L 67, s. 47.

Euroopan yhteisöjen komission 8.4.2005 Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-165/05)

(2005/C 132/38)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 8.4.2005 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat Gérard Rozet, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— toteaa, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15 päivänä lokakuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1612/68⁽¹⁾ 11 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se edellyttää lainsäädännössään Euroopan unionin siirtotyöläisten kanssa avioliitossa olevilta kolmansien maiden kansalaisilta työluvan hankkimista ja koska se ei ole saattanut lainsäädäntöään yhteisön oikeuden vaatimusten mukaiseksi,

— velvoittaa Luxemburgin suurherttuakunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Asetuksen N:o 1612/68 11 artiklassa säädetään, että jos jäsenvaltion kansalainen on palkatussa työssä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana toisen jäsenvaltion alueella, hänen aviopuolisolaan ja lapsellaan, joka on alle 21-vuotias tai huollettava, on oikeus ryhtyä mihin tahansa palkattuun työhön koko kyseisen jäsenvaltion alueella myös siinä tapauksessa, että he eivät ole minkään jäsenvaltion kansalaisia.

Työskentelyoikeus on ehdoton ja merkitsee sitä, että aviopuolisoa tai muuta perheenjäsentä, joka on kolmannen maan kansalainen, ei voida velvoittaa hakemaan tai hankkimaan työlupaa voidakseen päästä palkattuun työhön, koska tämän vaikutuksena olisi, että mainitulle henkilölle asetettaisiin ylimääräinen edellytys, mikä olisi edellä mainitun 11 artiklan nimenomaisten säännösten vastaista.

Luxemburgin kansalaisilla ei tarvitse olla työlupaa voidakseen työskennellä suurherttuakunnassa. Näin ollen asetuksen N:o 1612/68 3 artiklan vastaista on asettaa tällainen edellytys kolmansien maiden kansalaisille, jotka ovat avioliitossa Euroopan unionin siirtotyöläisten kanssa.

Kansallisilla oikeussäännöillä ei saada jättää epävarmuutta tai epämääräisyyttä sovellettavan kansallisen lainsäädännön sisällöstä eikä mainitun lainsäädännön muodollisesta arvosta.

Kansallisen lainsäädännön yhteensoveltumattomuus perustamisopimuksen — jopa suoraan sovellettavien — määräysten kanssa voidaan korjata lopullisesti ainoastaan sellaisten sisäisten säännösten avulla, joilla on sama oikeudellinen arvo kuin niillä säännöksillä, joita on muutettava.

⁽¹⁾ EYVL L 257, 19.10.1968, s. 2.

O. Mancinin 15.4.2005 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-137/03, O. Mancini vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 3.2.2005 antamasta tuomiosta

(Asia C-172/05 P)

(2005/C 132/39)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

O. Mancini on valittanut 15.4.2005 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-137/03, O. Mancini vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 3.2.2005 antamasta tuomiosta.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- ottaa valituksen tutkittavaksi ja toteaa sen perustelluksi,
- kumoaa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-137/03, Mancini vastaan komissio, 3.2.2005 antaman tuomion.

Valittaja vaatii myös, että yhteisöjen tuomioistuin itse ratkaisee riidan ja hyväksyy kantajan asiassa T-137/03 alun perin esittämät vaatimukset siitä, että

- kumotaan nimittävän viranomaisen 28.6.2002 tekemä päätös olla hyväksymättä valittajan hakemusta asiantuntija-

lääkärin toimeen lääkäripalvelujen yksikössä Brysselissä hallinnon pääosastossa B8,

- kumoaa valittajan valituksen hylkäämisestä tehdyn nimenomaisen päätöksen; valitus oli tehty henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan mukaisesti 29.7.2002 ja se hylättiin 23.1.2003 tehdyllä ja 27.1.2003 valittajalle tiedoksi annetulla nimenomaisella päätöksellä,
- kumoaa Dolmansin nimityksen asiantuntijalääkärin toimeen, mikä on johtanut erityisesti avointa tointa koskevan valittajan hakemuksen hylkäämisen,
- velvoittaa valituksen vastapuolen maksamaan valittajalle oikeuden ja kohtuuden mukaiseksi arvioidun 15 000 euron määrän vahingonkorvauksena tälle aiheutuneesta henkisestä ja urakehityksen vahingosta,
- velvoittaa valituksen vastapuolen joka tapauksessa korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Valitusperusteet koskevat yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 58 artiklan mukaisesti asian käsittelyssä yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa tapahtunutta oikeudenkäyntivirhettä, joka on hakijan edun vastainen, tai yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa tapahtunutta yhteisön oikeuden rikkomista.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIO-
ISTUIMEN TUOMIO,

17 päivänä maaliskuuta 2005,

Asiassa T-192/98, **Comité des industries du coton et des fibres connexes de l'Union européenne (Eurocoton) vastaan Euroopan neuvosto** ⁽¹⁾

(Polkumyynti — Se, että neuvosto on hylännyt komission ehdotuksen asetukseksi, jolla otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli — Asetuksen antamiseksi tarvittavan yksinkertaisen enemmistön puuttuminen — Perusteluvelvollisuus)

(2005/C 132/40)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-192/98, Comité des industries du coton et des fibres connexes de l'Union européenne (Eurocoton), sijaintipaikka Brysseli (Belgia), edustajinaan C. Stanbrook ja A. Dashwood vastaan Euroopan neuvosto (asiamiehenään S. Marquardt, avustajanaan G.M. Berrisch), jota tukee Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehenään aluksi M. Ewing, sitten K. Manji) jossa kantaja on vaatinut, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa neuvoston 5.10.1998 tekemän päätöksen, jolla hylätään Euroopan yhteisöjen komission 21.9.1998 tekemä ehdotus (asiakirja KOM (1998) 540 lopull.) asetukseksi lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Intiasta, Indonesiasta, Pakistanista, Kiinan kansantasavallasta ja Egyptistä peräisin olevien valkaimattomien puuvillakankaiden tuonnissa ja 7.4.1998 annetun asetuksen (EY) N:o 773/98 (EYVL L 111, s. 19) mukaisten väliaikaisten tullien kantamisesta ja jolla päätetään menettely Turkista peräisin olevien kankaiden tuonnin osalta, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja H. Legal sekä tuomarit P. Lindh, P. Mengozzi, I. Wyszniowska-Białecka ja V. Vadapalas, kirjaaja: H. Jung, on 17.3.2005 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Neuvoston 5.10.1998 tekemä päätös, jolla hylätään Euroopan yhteisöjen komission 21.9.1998 tekemä ehdotus (asiakirja KOM (1998) 540 lopull.) asetukseksi lopullisen polkumyyntitullin käyt-

töönnotosta tiettyjen Intiasta, Indonesiasta, Pakistanista, Kiinan kansantasavallasta ja Egyptistä peräisin olevien valkaimattomien puuvillakankaiden tuonnissa ja 7.4.1998 annetun asetuksen (EY) N:o 773/98 (EYVL L 111, s. 19) mukaisten väliaikaisten tullien kantamisesta ja jolla päätetään menettely Turkista peräisin olevien kankaiden tuonnin osalta, kumotaan.

- 2) Euroopan neuvosto veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaa omista kuluistaan.

⁽¹⁾ EYVL C 160, 5.6.1999.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIO-
ISTUIMEN TUOMIO,

17 päivänä maaliskuuta 2005,

asiassa T-195/98, **Ettlin Gesellschaft für Spinnerei und Weberei AG ym. vastaan Euroopan unionin neuvosto** ⁽¹⁾

(Polkumyynti — Neuvosto ei ole hyväksynyt komission ehdotusta lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta annetuksi asetukseksi — Asetuksen antamisen edellytyksenä olevan yksinkertaisen enemmistön puuttuminen — Perusteluvelvollisuus)

(2005/C 132/41)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-195/98, Ettlin Gesellschaft für Spinnerei und Weberei AG, kotipaikka Ettlingen (Saksa), Textil Hof Weberei GmbH & Co. KG, kotipaikka Hof (Saksa), Spinnweberei Uhingen GmbH, kotipaikka Uhingen (Saksa), F. A. Kümpers GmbH & Co., kotipaikka Rheine (Saksa), Tenthorey SA, kotipaikka Eloyes

(Ranska), Les tissages des héritiers de G. Perrin — Groupe Alain Thirion (HGP-GAT Tissages), kotipaikka Thiéfosse (Ranska), Établissements des fils de Victor Perrin SARL, kotipaikka Thiéfosse (Ranska), Filatures & tissages de Saulxures-sur-Moselotte, kotipaikka Saulxures-sur-Moselotte (Ranska), Tissage Mouline Thillot, kotipaikka Le Thillot (Ranska), Filature Niggeler & Kupfer SpA, kotipaikka Capriolo (Italia), Standardtela SpA, kotipaikka Milano (Italia), et Verlener Textilwerk, Grimmelt, Wevers & Co. GmbH, kotipaikka Velen (Saksa), edustajinaan C. Stanbrook, QC, ja barrister A. Dashwood, vastaan Euroopan unionin neuvosto (asiamiehenään S. Marquardt, avustajanaan asianajaja G. M. Berrisch), jota tukee Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehenään aiemmin M. Ewing, sitten K. Manji), jossa vaaditaan kumoamaan 5.10.1998 tehty neuvoston päätös, jolla hylätään Euroopan yhteisöjen komission 21.9.1998 tekemä ehdotus neuvoston asetukseksi (EY) lopullisen polkumyynnin käyttöönotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta, Egyptistä, Intiasta, Indonesiasta ja Pakistanista peräisin olevien valkaisu-mattomien puuvillakankaiden tuonnissa, asetuksella (EY) N:o 773/98 (EYVL L 111, s. 19) käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta ja Turkista peräisin olevien kyseisten kankaiden tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn päättämisestä [asiakirja KOM (1998) 540 lopull], yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim (laajennettu neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja H. Legal sekä tuomarit P. Lindh, P. Mengozzi, I. Wiszniewska-Białecka ja V. Vadapalas, kirjaaja: H. Jung, on antanut 17.3.2005 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) 5.10.1998 tehty neuvoston päätös, jolla hylätään Euroopan yhteisöjen komission 21.9.1998 tekemä ehdotus neuvoston asetukseksi (EY) lopullisen polkumyynnin käyttöönotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta, Egyptistä, Intiasta, Indonesiasta ja Pakistanista peräisin olevien valkaisu-mattomien puuvillakankaiden tuonnissa, asetuksella (EY) N:o 773/98 (EYVL L 111, s. 19) käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta ja Turkista peräisin olevien kyseisten kankaiden tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn päättämisestä [asiakirja KOM (1998) 540 lopull], kumotaan.
- 2) Euroopan unionin neuvosto veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EYVL C 160, 5.6.1999.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIO-ISTUIMEN TUOMIO,

17 päivänä maaliskuuta 2005,

asiassa T-177/00, Koninklijke Philips Electronics NV vastaan Euroopan unionin neuvosto (¹)

(Polkumyynti — Neuvoston päätös jättää hyväksymättä komission ehdotus lopullisen polkumyynnin käyttöönottamisesta annettavaksi asetukseksi — Asetuksen antamisen edellyttämän yksinkertaisen enemmistön puuttuminen — Perusteluvelvollisuus)

(2005/C 132/42)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-177/00, Koninklijke Philips Electronics NV, kotipaikka Eindhoven (Alankomaat), edustajinaan C. Stanbrook, QC, ja F. Ragolle, vastaan Euroopan unionin neuvosto (asiamiehenään: S. Marquardt, avustajanaan asianajaja G.M. Berrisch), jossa on kyse neuvoston 8.5.2000 tekemän päätöksen kumoamisesta, jossa se hylkää lopullisten polkumyynnin käyttöönotosta tiettyjen Japanista peräisin olevien televisiokamerajärjestelmien osien tuonnista Euroopan yhteisöjen komission 7.4.2000 antaman ehdotuksen neuvoston (EY) asetukseksi (asiakirja KOM(2000) 195 lopullinen), yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim (laajennettu neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja H. Legal, sekä tuomarit P. Lindh, P. Mengozzi, I. Wiszniewska-Białecka ja V. Vadapalas, kirjaaja: H. Jung, on antanut 17.3.2005 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Lopullisten polkumyynnin käyttöönotosta tiettyjen Japanista peräisin olevien televisiokamerajärjestelmien osien tuonnista Euroopan yhteisöjen komission 7.4.2000 antamaa ehdotusta neuvoston (EY) asetukseksi (asiakirja KOM(2000) 195 lopullinen) koskeva neuvoston 8.5.2000 tekemä päätös kumotaan;
- 2) Euroopan unionin neuvosto veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 273, 23.9.2000.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIO-
ISTUIMEN TUOMIO,**

15 päivänä maaliskuuta 2005,

**asiassa T-29/02, Global Electronic Finance Management
(GEF) SA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾**

**(Välityslauseke — Sopimuksen täyttämättä jättäminen —
Vastakanne)**

(2005/C 132/43)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-29/02, Global Electronic Finance Management (GEF) SA, kotipaikka Bryssel (Belgia), edustajinaan asianajajat E. Storme ja A. Gobien, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään R. Lyal ja C. Giolito, avustajanaan asianajaja J. Stuyck, prosessiosoite Luxemburgissa, jossa on kyse yhtäältä EY 238 artiklan mukaisen välityslausekkeen nojalla esitetystä vaatimuksesta, jonka mukaan komissio on veloitettava maksamaan 40 693 euron suuruinen summa ja laatimaan 273 516 euron suuruinen hyvitysilmoitus, ja toisaalta komission nostamasta vastakanteesta, jossa vaaditaan kantajan velvoittamista korvaamaan sille 273 516 euron suuruinen summa 1.9.2001 alkaen laskettavine 7 prosentin vuotuisine viivästyskorkeineen, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (laajennettu ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti B. Vesterdorf sekä tuomarit M. Jaeger, P. Mengozzi, M. E. Martins Ribeiro ja F. Dehousse, kirjaaja: hallintovirkamies J. Plingers, on 15.3.2005 antanut tuomion, jonka tuomiolauselmalla on seuraava:

- 1) *Kantajan vaatimus, joka koskee yhtäältä 40 693 euron summan korvaamista ja toisaalta 273 516 euron suuruisen hyvitysilmoituksen laatimista, hylätään.*
- 2) *Komission vastakanne hyväksytään ja näin ollen kantaja veloitetaan maksamaan komissiolle 273 516 euron summa 1.9.2001 alkaen ja velan täysimääräiseen maksamiseen asti laskettavine vuotuisine viivästyskorkeineen, jotka lasketaan Belgiassa sovellettavan laillisen korkokannan mukaisesti.*
- 3) *Kantaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EYVL C 118, 18.5.2002.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIO-
ISTUIMEN TUOMIO,**

16 päivänä maaliskuuta 2005,

**asiassa T-283/02, EnBW Kernkraft GmbH vastaan Euroo-
pan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾**

**(TACIS-ohjelma — Ukrainassa olevaan ydinvoimalaan liit-
tyen suoritettut palvelut — Maksamaton korvaus — Ensim-
mäisen oikeusasteen tuomioistuimen toimivalta — Vahingon-
korvauskanne — Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu)**

(2005/C 132/44)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-283/02, EnBW Kernkraft GmbH, aiemmin Gemeinschaftskernkraftwerk Neckar GmbH, kotipaikka Neckarwestheim (Saksa), edustajanaan asianajaja S. Zickgraf, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään S. Fries ja F. Hoffmeister, prosessiosoite Luxemburgissa, jossa kantaja vaatii EY 288 artiklan nojalla korvausta vahingosta, jonka se väittää kärsineensä sen vuoksi, että komissio ei ole maksanut korvausta palveluista, jotka se on suorittanut TACIS-ohjelman yhteydessä Zaporojién (Ukraina) ydinvoimalaan liittyen, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja H. Legal sekä tuomarit V. Tiili ja V. Vadapalas, kirjaaja: hallintovirkamies D. Christensen, on 16.3.2005 antanut tuomion, jonka tuomiolauselmalla on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Kantaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EYVL C 289, 23.11.2002.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIO-
ISTUIMEN TUOMIO,**

16 päivänä maaliskuuta 2005,

asiassa T-112/03, L'Oréal SA vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Sanamerkkiä FLEXI AIR koskeva hakemus — Aiempi sanamerkki FLEX — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Pyyntö tosiasiallista käyttöä koskevien todisteiden toimittamisesta — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta, 8 artiklan 2 kohdan a alakohdan ii alakohta ja 43 artiklan 2 kohta)

(2005/C 132/45)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-112/03, L'Oréal SA, kotipaikka Pariisi (Ranska), edustajanaan asianajaja X. Buffet Delmas d'Autane, valittajana, vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), asiamiehinään B. Filtenborg, S. Laitinen ja G. Schneider, jossa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) valituslautakunnassa käydyn menettelyn toisena osapuolena on ollut Revlon (Suisse) SA, kotipaikka Schlieren (Sveitsi), ja jossa kantaja on nostanut kanteen sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 15.1.2003 tekemästä päätöksestä (asia R 396/2001-4), joka koskee L'Oréal SA:n ja Revlon (Suisse) SA:n välistä väitemenettelyä, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Pirrung sekä tuomarit A. W. H. Meij ja I. Pelikánová, kirjaaja: apulaiskirjaaja B. Pastor, on 16.3.2005 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Kantaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut

⁽¹⁾ EUVL C 135, 7.6.2003.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIO-
ISTUIMEN TUOMIO,**

17 päivänä maaliskuuta 2005,

asiassa T-160/03, AFCon Management Consultants ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Tacis-ohjelma — Tarjouspyyntö — Tarjouskilpailumenettelyssä esiintyneet lainvastaisuudet — Vahingonkorvauskanne)

(2005/C 132/46)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-160/03, AFCon Management Consultants, kotipaikka Bray (Irlanti), Patrick Mc Mullin, kotipaikka Bray, ja Seamus O'Grady, kotipaikka Bray, edustajinaan solicitor B. O'Connor ja asianajaja I. Carreño, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään J. Enegren ja F. Hoffmeister, prosessiosoite Luxemburgissa), jossa vaaditaan korvausta vahingosta, jonka väitetään aiheutuneen Tacis-ohjelmasta rahoitettua hanketta ("FDRUS 9902 -hanke — Agricultural extension services in South Russia") koskevassa tarjouskilpailumenettelyssä esiintyneistä lainvastaisuuksista, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Lindh sekä tuomarit R. García-Valdecasas ja J. D. Cooke, kirjaaja: D. Christensen, on 17.3.2005 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Komissio veloitetaan maksamaan AFCon:lle 48 605 euron suuruisen määrä korkoineen, jotka on laskettava tämän tuomion julistamispäivästä aina siihen asti, kunnes maksu on kokonaan suoritettu. Korkoihin sovellettava korkokanta on laskettava sen korkokannan perusteella, jonka Euroopan keskuspankki on vahvistanut jälleenrahoitusta koskeville pääasiallisille liiketoimille ja jota sovelletaan kyseessä olevan ajanjakson eri vaiheissa, kahdella prosenttiyksiköllä lisättyinä. Korkojen määrä on laskettava yhdistettyjä korkoja koskevan menetelmän perusteella.

- 2) Muilta osin kanne hylätään.

3) Komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 200, 23.8.2003.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIO- ISTUIMEN TUOMIO,

17 päivänä maaliskuuta 2005,

asiassa T-285/03, Agraz, SA ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Maatalous — Hedelmä- ja vihannesjalostealan yhteinen markkinajärjestely — Tomaattijalosteiden tuotantotuki — Tuen määrän laskentatapa — Markkinointivuosi 2000/2001)

(2005/C 132/47)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-285/03, Agraz, SA, kotipaikka Madrid (Espanja), Agrícola Conservera de Malpica, SA, kotipaikka Toledo (Espanja), Agridoro Soc. coop. rl, kotipaikka Pontenure (Italia), Alfonso Sellitto SpA, kotipaikka Mercato S. Severino (Italia), Alimentos Españoles, Alsat, SL, kotipaikka Don Benito, Badajoz (Espanja), AR Industrie Alimentari SpA, kotipaikka Angri (Italia), Argo Food — Packaging & Innovation Co. SA, kotipaikka Serres (Kreikka), Asteris Industrial Commercial SA, kotipaikka Ateena (Kreikka), Attianese Srl, kotipaikka Nocera Superiore (Italia), Audecoop distillerie Arzens — Techniques séparatives (AUDIA), kotipaikka Montréal (Ranska), Benincasa Srl, kotipaikka Angri, Boschi Luigi & Figli SpA, kotipaikka Fontanellato (Italia), CAS SpA, kotipaikka Castagnaro (Italia), Calispa SpA, kotipaikka Castel San Giorgio (Italia), Campil — Agro Industrial do Campo do Tejo, Lda, kotipaikka Cartaxo (Portugali), Campoverde Srl, kotipaikka Carinola (Italia), Carlo Manzella & C. Sas, kotipaikka Castel San Giovanni (Italia),

Carmine Tagliamonte & C. Srl, kotipaikka Sant'Egidio del Monte Albino (Italia), Carnes y Conservas Españolas, SA, kotipaikka Mérida (Espanja), Cbcotti Srl, kotipaikka Nocera Inferiore (Italia), Cirio del Monte Italia SpA, kotipaikka Rooma (Italia), Consorzio Ortofrutticoli Trasformati Polesano (Cotrapo) Soc. coop. rl, kotipaikka Fiesse Umbertino (Italia), Columbus Srl, kotipaikka Parma (Italia), Compal — Companhia produtora de Conservas Alimentares, SA, kotipaikka Almeirim (Portugali), Conditalia Srl, kotipaikka Nocera Superiore, Conservas El Cidacos, SA, kotipaikka Autol (Espanja), Conservas Elagón, SA, kotipaikka Coria (Espanja), Conservas Martinete, SA, kotipaikka Puebla de la Calzada (Espanja), Conservas Vegetales de Extremadura, SA, kotipaikka Bajadoz, Conserve Italia Soc. coop. rl, kotipaikka San Lazzaro di Savena (Italia), Conserves France SA, kotipaikka Nîmes (Ranska), Conserves Guintrand SA, kotipaikka Carpentras (Ranska), Conservificio Cooperativo Valbiferno Soc. coop. rl, kotipaikka Guglionesi (Italia), Consorzio Casalasco del Pomodoro Soc. coop. rl, kotipaikka Rivarolo del Re ed Uniti (Italia), Consorzio Padano Ortofrutticolo (Copador) Soc. coop. rl, kotipaikka Collecchio (Italia), Copais Food and Beverage Company SA, kotipaikka Nea Ionia (Kreikka), Tin Industry D. Nomikos SA, kotipaikka Marousi (Kreikka), Davia Srl, kotipaikka Gragnano (Italia), De Clemente Conserve Srl, kotipaikka Fisciano (Italia), DE. CON Srl, kotipaikka Scafati (Italia), Desco SpA, kotipaikka Terracina (Italia), "Di Lallo" — Di Teodoro di Lallo & C. Snc, kotipaikka Scafati, Di Leo Nobile — SpA Industria Conserve Alimentari, kotipaikka Castel San Giorgio, Marotta Emilio, kotipaikka Sant'Antonio Abate (Italia), E. & O. von Felten SpA, kotipaikka Fontanini (Italia), Egacoop, S. Coop., Lda, kotipaikka Andosilla (Espanja), Elais SA, kotipaikka Athènes, Emiliana Conserve Srl, kotipaikka Busseto (Italia), Perano Enrico & Figli Spa, kotipaikka San Valentino Torio (Italia), FIT — Fomento da Indústria do Tomate, SA, kotipaikka Águas de Moura (Portugali), Faiella & C. Srl, kotipaikka Scafati, "Feger" di Gerardo Ferraioli SpA, kotipaikka Angri, Fratelli D'Acunzi Srl, kotipaikka Nocera Superiore, Fratelli Longobardi Srl, kotipaikka Scafati, Fruttage Soc. coop. rl, kotipaikka Alfonsine (Italia), G3 Srl, kotipaikka Nocera Superiore, Giaguaro SpA, kotipaikka Sarno (Italia), Giulio Franzese Srl, kotipaikka Carbonara di Nola (Italia), Greci Geremia & Figli SpA, kotipaikka Parma, Greci — Industria Alimentare SpA, kotipaikka Parme, Greek Canning Co. SA Kyknos, kotipaikka Nauplie (Kreikka), Grilli Paolo & Figli — Sas di Grilli Enzo e Togni Selvino, kotipaikka Gambettola (Italia), Heinz Iberica, SA, kotipaikka Alfaro (Espanja), IAN — Industrias Alimentarias de Navarra, SA, kotipaikka Vilafranca (Espanja), Industria Conserve Alimentari Aniello Longobardi — Di Gaetano, Enrico & Carlo Longobardi Srl, kotipaikka Scafati, Industrias de Alimentação Idal, Lda, kotipaikka Benavente (Portugali), Industrias y Promociones Alimenticias, SA, kotipaikka Miajadas (Espanja), Industrie Rolli Alimentari SpA, kotipaikka Roseto degli Abruzzi (Italia), Italogro Indústria de Transformação de Produtos Alimentares, SA, kotipaikka Castanheira do Ribatejo (Portugali), La Cenate Conserve Alimentari SpA, kotipaikka Cesena (Italia), La Dispensa di Campagna Srl, kotipaikka Castagneto Carducci (Italia), La Doria SpA, kotipaikka Angri, La Dorotea di Giuseppe Alfano & C. Srl, kotipaikka Sant'Antonio Abate, La Regina del Pomodoro Srl, kotipaikka Sant'Egidio del Monte Albino, "La Regina di San Marzano" di Antonio, Felice e Luigi Romano Snc, kotipaikka Scafati, La Rosina Srl, kotipaikka Angri, Le Quattro Stelle Srl, kotipaikka Angri, Lodato Gennaro & C. SpA, kotipaikka Castel San Giorgio, Louis Martin production SAS, kotipaikka Monteux (Ranska), Menú Srl, kotipaikka Medolla (Italia), Mutti SpA, kotipaikka Montechiarugolo (Italia), National Conserve Srl, kotipaikka Sant'Egidio del Monte Albino, Nestlé España, SA, kotipaikka Miajadas, Nuova Agricast Srl, kotipaikka Verignola (Italia), Pancrazio SpA, kotipaikka Cava De'Tirreni (Italia), Pecos SpA, kotipaikka Castel San Giorgio,

Pelati Sud di De Stefano Catello Sas, kotipaikka Sant'Antonio Abate, Pomagro Srl, kotipaikka Fisciano, Pomilia Srl, kotipaikka Nocera Superiore, Prodakta SA, kotipaikka Ateena, Raffaele Viscardi Srl, kotipaikka Scafati, Rispoli Luigi & C. Srl, kotipaikka Altavilla Silentina (Italia), Rodolfi Mansueto SpA, kotipaikka Collecchio, Riberal de Navarra S. en C., kotipaikka Castejon (Espanja), Salvati Mario & C. SpA, kotipaikka Mercato San Severino, Saviano Pasquale Srl, kotipaikka San Valentino Torio, Sefa Srl, kotipaikka Nocera Superiore, Serraike Konser-vopia Oporokipeftikon Serko SA, kotipaikka Serres, Sevath SA, kotipaikka Xanthi (Kreikka), Silaro Conserve Srl, kotipaikka Nocera Superiore, ARP — Agricoltori Riuniti Piacentini Soc. coop. rl, kotipaikka Gariga di Podenzano (Italia), Société coopérative agricole de transformations et de ventes (SCATV), kotipaikka Camaret-sur-Aigues (Ranska), Sociedad de Industrialização de Produtos Agrícolas — Sopragol, SA, kotipaikka Mora (Portugali), Spineta SpA, kotipaikka Pontecagnano Faiano (Italia), Star Stabilimento Alimentare SpA, kotipaikka Agrate Brianza (Italia), Steriltom Aseptic — System Srl, kotipaikka Plaisance (Italia), Sugal Alimentos, SA, kotipaikka Azambuja (Portugali), Sutol — Indústrias Alimentares, Lda, kotipaikka Alcácer do Sal (Portugali), Tomsil — Sociedade Industrial de Concentrado de Tomate, SA, kotipaikka Ferreira do Alentejo (Portugali), Transformaciones Agrícolas de Badajoz, SA, kotipaikka Villanueva de la Serena (Espanja), Zanae — Nicoglou levures de boulangerie industrie commerce alimentaire SA, kotipaikka Thessaloniki (Kreikka), edustajinaan asianajajat J. da Cruz Vilaça, R. Oliveira, M. Melícias ja D. Choussy, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään: M. Nolin, prosessiosoite Luxemburgissa), jossa on kyse vahingonkorvauskanteesta, jossa kantajat vaativat korvausta vahingosta, jonka väitetään aiheutuneen kantajille tomaattijalosteiden vähimmäishinnan ja tuen määrän vahvistamisesta markkinointivuodeksi 2000/2001 12 päivänä heinäkuuta 2000 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1519/2000 (EYVL L 174, s. 29) säädetyn, tuotantotuen määrää koskevan laskemistavan perusteella, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Azizi sekä tuomarit F. Dehousse ja E. Cremona, kirjaaja: johtava hallintovirkamies J. Palacio González, on antanut 17.3.2005 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) *Kanne hylätään.*

2) *Kantajat vastaavat viidellä kuudesosalla omista oikeudenkäyntikuluistaan ja komissio vastaa omien kulujensa lisäksi kuudesosasta kantajien oikeudenkäyntikuluja.*

(¹) EUVL C 251, 18.10.2003.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

16 päivänä maaliskuuta 2005,

asiassa T-329/03, Fabio Andrés Ricci vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Henkilöstö — Kilpailu — Hyväksymisedellytykset — Ammattikokemus — Valintalautakunnan päätökset — Nimitettävän viranomaisen valvonnan luonne — Kokemuksen arviointi — Perusteltu luottamus)

(2005/C 132/48)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Asiassa T-329/03, Fabio Andrés Ricci, kotipaikka Torino (Italia), edustajanaan asianajaja M. Condinanzi, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään J. Currall ja H. Tserepa-Lacombe, avustajanaan A. Dal Ferro, prosessiosoite Luxemburgissa), jossa vaaditaan komission sellaisen päätöksen kumoamista, jolla kantaja jätettiin ottamatta palvelukseen avointa tointa koskevan ilmoituksen KOM/2001/5265/R yhteydessä, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Pirrung sekä tuomarit N.J. Forwood ja S. Papasavvas, kirjaaja: johtava hallintovirkamies J. Palacio González, on 16.3.2005 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) *Kanne hylätään*

2) *Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(¹) EUVL C 275, 15.11.2003.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

17 päivänä maaliskuuta 2005

asiassa T-362/03, Antonio Milano vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Henkilöstö — Palvelukseenotto — Kilpailu — Kilpailuun osallistumista koskevan hakemuksen hylkääminen — Kumoamis- ja korvauskanne)

(2005/C 132/49)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Asiassa T-362/03, Antonio Milano, kotipaikka Isernia (Italia), edustajanaan S. Scarano vastaan Euroopan yhteisöjen komissio

(asiamiehenään: J. Currall, avustajanaan A. Dal Ferro, prosessi-osoite Luxemburgissa), kantaja vaatii niiden päätösten kumoamista, joilla hylättiin kantajan hakemus osallistua avoimeen kilpailuun COM/A/4/02 varallaololuettelon laatimiseksi Rooman edustuston päällikön virasta (A 3 palkkaluokka), ja vastaajan velvoittamista korvaamaan kantajalle aiheutunut vahinko, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien (kolmas jaosto) toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Jaeger sekä tuomarit J. Azizi ja E. Cremona, kirjaaja: J. Palacio González, johtava hallintovirkamies, on antanut 17.3.2005 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) *Kanne hylätään.*

2) *Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(¹) EUVL C 304, 13.12.2003.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIO-ISTUIMEN MÄÄRÄYS,

16 päivänä helmikuuta 2005,

asiassa T-142/03, *Fost Plus VZW vastaan Euroopan yhteisöjen komissio* (¹)

(Kumoamiskanne — Oikeushenkilön nostama kanne — Toimi, joka koskee oikeushenkilöä erikseen — Päätös 2003/82/EY — Pakkausmateriaalien ja pakkausjätteiden hyödyntämisen ja kierrätyksen tavoitteet — Direktiivi 94/62/EY — Tutkimatta jättäminen)

(2005/C 132/50)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Asiassa T-142/03, Fost Plus VZW, kotipaikka Bryssel (Belgia), edustajanaan asianajajat P. Wytinck ja H. Viaene, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään M. van Beek ja M. Konstantidinis, prosessi-osoite Luxemburgissa), jossa vaaditaan pakkauksista ja pakkausjätteistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/62/EY 6 artiklan 6 kohdan mukaisesti ilmoitettujen Belgian toimenpiteiden vahvistamisesta 29 päivänä tammikuuta 2003 tehdyn komission päätöksen 2003/82/EY (EUVL L 31, s. 32) 1 artiklan kumoamista, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Azizi sekä tuomarit M. Jaeger ja F. Dehousse, kirjaaja: H. Jung, on 16.2.2005 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

1) *Kanne jätetään tutkimatta.*

2) *Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan vastaajan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EUVL C 146, 21.6.2003.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIO-ISTUIMEN MÄÄRÄYS,

19 päivänä tammikuuta 2005,

asiassa T-372/03, *Yves Mahieu vastaan Euroopan yhteisöjen komissio* (¹)

(Henkilöstö — Valituksen tekemistä ja kanteen nostamista koskeva määräaika — Valituksen implisiittinen hylkääminen — Tutkimatta jättäminen)

(2005/C 132/51)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-372/03, Yves Mahieu, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Auderghem (Belgia), edustajanaan asianajaja L. Vogel, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään: J. Currall ja H. Krämer, kotipaikka Luxemburgissa), jossa kantaja vaatii yhtäältä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien kumoaa implisiittisen päätöksen hylätä kantajan 29.10.2002 tekemä valitus 6.8.2002 tehdystä komission päätöksestä hylätä kantajan henkilöstösääntöjen 24 artiklan ja 90 artiklan 1 kohdan nojalla tekemä hakemus, joka liittyi kantajan väittämään henkiseen ahdisteluun, ja toisaalta vahingonkorvausta, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Vilaras sekä tuomarit F. Dehousse ja D. Šváby, kirjaaja: H. Jung, on 19.1.2005 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

1) *Kanne jätetään tutkimatta.*

2) *Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(¹) EUVL C 7, 10.1.2004.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIO-
ISTUIMEN MÄÄRÄYS,**

14 päivänä helmikuuta 2005,

**asiassa T-81/04, Bouygues SA ja Bouygues Telecom vastaan
Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾**

**(Valtiontuki — Matkapuhelimet — Kantelu — Laiminlyönti-
kanne — Laiminlyönnin korjaavan kannan määrittely —
Lausunnon antamisen raukeaminen — Kumoamiskanne —
Kirje, jossa pyydetään odottamaan — Tutkimatta jättä-
minen)**

(2005/C 132/52)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-81/04, Bouygues SA, kotipaikka Pariisi (Ranska), ja Bouygues Telecom, kotipaikka Boulogne-Billancourt (Ranska), edustajinaan asianajajat B. Amory ja A. Verheyden, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään: J. L. Buendía Sierra, C. Giolito ja M. Niejahr, prosessiosoite Luxemburgissa), jossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta vaaditaan ensisijaisesti EY 232 artiklan nojalla toteamaan, että komissio ei ole ratkaissut kysymystä EY:n perustamissopimuksen rikkomisesta, kun se ei ole määritellyt kantaansa kantajien tekemässä kantelussa esitettyyn väitteeseen tuesta, jonka Ranskan viranomaiset ovat myöntäneet Orange Francelle ja SFR:lle alentamalla taannehtivasti näiden yritysten UMTS (Universal Mobile Telecommunication System)-toimiluvasta perittävää maksua, ja toissijaisesti EY 230 artiklan nojalla kumoamaan komission kantajille 11.12.2003 osoittamaan kirjeeseen sisältyvä päätös, jolla hylättiin tähän kanteluun sisältynyt väite, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja H. Legal sekä tuomarit P. Mengozzi ja I. Wiszniewska-Bialecka, kirjaaja: H. Jung, on 14.2.2005 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Lausunnon antaminen vaatimuksesta, joka koskee sen toteamista, että komissio ei ole ratkaissut kantajien kanteluun sisältyvää väitettä, joka koskee Ranskan viranomaisten Orangelle ja SFR:lle myöntämää taannehtivaa alennusta UMTS-toimiluvasta perittävästä maksusta, raukeaa.
- 2) Toissijainen vaatimus, joka koskee komission 11.12.2003 päivättyyn kirjeeseen sisältyvän päätöksen kumoamista, jätetään tutkimatta.
- 3) Lausunnon antaminen Société française radiotéléphonon (SFR) ja Orange France SA:n tekemistä väliintulohakemuksista raukeaa.

4) Bouygues SA ja Bouygues Telecom veloitetaan korvaamaan puolet oikeudenkäyntikuluista.

5) Komissio veloitetaan korvaamaan puolet oikeudenkäyntikuluista.

⁽¹⁾ EUVL C 106, 30.4.2004.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIO-
ISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS,**

10 päivänä helmikuuta 2005,

**asiassa T-291/04 R, Enviro Tech Europe Ltd ja Enviro Tech
International, Inc., vastaan Euroopan yhteisöjen komissio**

**(Väliaikainen oikeussuoja — Direktiivit 67/548/ETY ja
2004/73/EY)**

(2005/C 132/53)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-291/04 R, Enviro Tech Europe Ltd, kotipaikka Surrey (Yhdistynyt kuningaskunta) ja Enviro Tech International, Inc., kotipaikka Chicago, Illinois (Yhdysvallat), edustajinaan asianajajat C. Mereu ja K. Van Maldegem, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään X. Lewis ja D. Recchia, prosessiosoite Luxemburgissa), jossa hakijat vaativat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta ensinnäkin lykkäämään n-propyylibromidin sisällyttämistä vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 27 päivänä kesäkuuta 1967 annetun neuvoston direktiivin 67/548 mukauttamisesta tekniikan kehitykseen 29. kerran 29 päivänä huhtikuuta 2004 annettuun komission direktiiviin 2004/73/EY (EYVL L 152, s. 1) ja toiseksi määräämään muita väli-toimia, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti on 10.2.2005 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Väli-toimihakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

P:n 11.2.2005 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**(Asia T-103/05)**

(2005/C 132/54)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

P, kotipaikka Barcelona (Espanja), on nostanut 11.2.2005 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Matías Griful i Ponsati, Barcelona.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- 1) kumoaa riidanalaisena olevan 28.10.2004 tehdyn päätöksen sekä 10.5.2004 tehdyn päätöksen
- 2) toteaa, että kantajalla on oikeus siihen, että hänelle maksetaan palkkaa 15.4.2004 alkaen siihen asti, kunnes hänelle myönnetään lääkärinlausunto, jossa hänet todetaan työkykyiseksi, ja
- 3) velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tässä kanteessa vaaditaan nimittävän viranomaisen 28.10.2004 tekemän sen päätöksen kumoamista, jossa todetaan ensin, että komission työterveyslääkäri on todennut hänen tilansa olevan sellainen, että hän voi matkustaa ja työskennellä puolipäiväisesti, ja vahvistetaan tämän jälkeen hänen palkkansa maksamisen keskeyttäminen 15.4.2004 alkaen siihen päivään asti, kunnes hän palaa tehtäviinsä Brysseliin.

Tältä osin todetaan, että kantaja, jonka nimittäminen komission edustustoon Barcelonaan oli perusteltua perhesyistä, sairastui masennus- ja ahdistuneisuustilaan sen jälkeen, kun hänen työpaikkansa kyseisessä edustustossa poistettiin.

Vaatimustensa tueksi kantaja väittää, että

- Euroopan sosiaalisen peruskirjan 11, 12 ja 13 artiklaa, joissa tunnustetaan oikeus terveyden suojeluun, sosiaaliturvaan ja sosiaali- ja lääketieteelliseen avustukseen, on rikottu
- Euroopan sosiaaliturvakoodeksin, joka on tehty 16.4.1964, II osaa ja erityisesti sen 10 artiklaa on rikottu, koska siltä osin kuin siinä tunnustetaan oikeus saada lääkäri kotikäynnille, siinä myönnetään potilaalle oikeus siihen, ettei hänen tarvitse poistua kotoaan
- ILO:n yleissopimuksen nro 102 10 artiklaa ja yleissopimuksen nro 130 13 artiklaa on rikottu
- henkilöstösääntöjen 72 ja 73 artiklaa on rikottu

Lopuksi kantaja toteaa, ettei hänellä ole tiedossaan perusteita sille, että hänet todettiin työkykyiseksi vain puolipäiväisesti.

David Tasin 2.3.2005 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**(Asia T-124/05)**

(2005/C 132/55)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

David Tas, Bryssel, on nostanut 2.3.2005 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Sébastien Orlandi, Xavier Martin, Albert Coolen, Jean-Noël Louis ja Etienne Marchal.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa kilpailun EPSO/A/4/03 valintalautakunnan päätöksen olla hyväksymättä kantajaa kilpailun valintakokeisiin
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja, jolla on yliopistollinen tutkintotodistus "M.Sc.in Business Administration", oli hakijana kilpailussa EPSO/A/4/03, jonka tarkoituksena oli laatia varallaololuettelo palkkaluokan A 8 avustavista hallintovirkamiehistä tilintarkastuksen alalla. Hän riitauttaa kilpailun valintalautakunnan päätöksen olla hyväksymättä häntä kilpailuun sillä perusteella, että hänen yliopistollinen tutkintotodistuksensa ei täytä kilpailuilmoituksen edellytyksiä.

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi siihen, että kilpailuilmoituksessa vahvistettuja kilpailuun hyväksymisen edellytyksiä on rikottu ja että on tehty ilmeinen arviointivirhe. Kantaja väittää myös, että ainakin kahdella muulla hakijalla, jotka hyväksyttiin kilpailun valintakokeisiin, oli saman yliopiston saman tiedekunnan antama sama tutkintotodistus ja vetoaa tällä perusteella siihen, että yhdenvertaisen kohtelun periaatetta on loukattu.

Sandrine Corvoisierin ym. 9.3.2005 Euroopan keskuspankkia vastaan nostama kanne

(Asia T-126/05)

(2005/C 132/56)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Sandrine Corvoisier, kotipaikka Frankfurt am Main, Roberta Friz, kotipaikka Frankfurt am Main, Hundjy Preud'homme, kotipaikka Frankfurt am Main, ja Elvira Rosati, kotipaikka Frankfurt am Main, ovat nostaneet 9.3.2005 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan keskuspankkia vastaan. Kantajien edustajina ovat asianajajat Georges Vandersanden ja Laure Levi.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- peruuttaa avointa virkaa koskevan ilmoituksen ECB/156/04, joka koski kuuden "Record Managements Specialistin" viran täyttämistä
- siltä osin kuin tarpeellista kumoaa kantajien käynnistämässä hallinnollisissa uudelleentarkastelu- ja valitusmenettelyissä tehdyt hylkäyspäätökset, jotka on päivätty 1.10 ja 21.12.2004 ja jotka on annettu tiedoksi 27.12.2004–13.1.2005 välisenä aikana,
- kumoaa kaikki avointa virkaa koskevan ilmoituksen johdosta tehdyt päätökset ja erityisesti rekrytointipäätökset,
- velvoittaa vastaajan esittämään hallintomenettelyn asiakirjavihkonsa,
- velvoittaa vastaajan maksamaan vahingonkorvausta aineellisesta vahingosta kohtuulliseksi alustavasti arvioidun 40 000 euron summan ja henkisestä kärsimyksestä kohtuulliseksi arvioidun 4 euron summan,
- velvoittaa vastaajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat hoitavat Euroopan keskuspankissa "Research Analystin" (tutkimusanalyttikko) virkoja, jotka kuuluvat palkkaluokkaan E/F. Yksi tähän virkaan pääsemisen edellytyksistä oli korkeakoulututkinnon suorittaminen.

Vastaaja julkaisi 13.7.2004 kyseessä olevan avoimia virkoja koskevan ilmoituksen, jonka tarkoituksena oli kuuden "Record Managements Specialistin" (elektronisen asiakirjahallinnon

asiantuntija) rekrytointi keskuspankin arkistoyksikön avustamiseksi ja täydentämiseksi. Nämä virat oli luokiteltu samaan palkkaluokkaan kuin kantajien virat eli palkkaluokkaan E/F. Avoimia virkoja koskevassa ilmoituksessa edellytettiin hakijoilta keskiasteen opintojen suorittamista.

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat EKP:n työjärjestyksen 20.2 artiklan, "development trackiin" liittyvien EKP:n suuntaviivojen ja rekrytointiin liittyvän hallinnollisen ohjeen rikkomiseen sekä periaatteen "patere legem ipse quam fecisti" loukkaamiseen. Viitaten siihen, että korkeakoulututkinto oli välttämätön heidän rekrytoinnilleen, kun taas riidanalaisessa ilmoituksessa edellytettiin ainoastaan keskiasteen opintoja, ne vetoavat myös syrjintäkiellon periaatteen loukkaamiseen. Lisäksi ne vetoavat työsuhteen ehtojen 45 ja 46 artiklan rikkomiseen korostaen sitä, ettei henkilöstökomiteaa ollut etukäteen kuultu. Lopuksi kantajat vetoavat ilmeiseen arviointivirheeseen.

Dominique Albert-Bousquet'n ynnä 142 muun 14.3.2005 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-130/05)

(2005/C 132/57)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Dominique Albert-Bousquet, kotipaikka Bryssel, ja 142 muuta virkamiestä ovat nostaneet 14.3.2005 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustajina ovat asianajajat Sébastien Orlandi, Xavier Martin, Albert Coolen, Jean-Noël Louis ja Etienne Marchal.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa päätökset, joilla kantajat nimitettiin Euroopan yhteisöjen virkamiehiksi siltä osin kuin niissä vahvistetaan henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 12 artiklan mukaisella tavalla palkkaluokat, joissa heidät otetaan palvelukseen,
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämän asian kantajat, jotka kaikki on otettu palvelukseen 1.5.2004 jälkeen sellaisten avointen kilpailujen läpäisseinä henkilöinä, joita koskevat kilpailuilmoitukset julkaistiin ennen tätä päivää, riittävät syrjinnän, jonka he väittävät aiheutuvan siitä, että heitä koskevat, henkilöstösääntöjen muuttamisesta annetun asetuksen (EY, Euratom) nro 723/2004 liitteessä XIII olevan 12 artiklan mukaiset palkkaluokan määrittämisen edellytykset eivät ole samat kuin ne, joita sovelletaan saman avoimen kilpailun läpäisseisiin henkilöihin, jotka on otettu palvelukseen ennen tätä henkilöstösääntöjen muuttamista.

Vaativustensa tueksi kantajat väittävät, että

- yhdenvertaisen kohtelun periaateta on loukattu
- henkilöstösääntöjen 31 artiklan ensimmäistä kohtaa ja 29 artiklan ensimmäistä kohtaa on rikottu
- henkilöstösääntöjen 5 artiklan 5 kohtaa on rikottu
- luottamuksensuojan periaatetta on loukattu.

Kantajat katsovat tältä osin, että yhteisön tuomioistuinten oikeuskäytännöstä käy ilmi, että saman avoimen kilpailun läpäisseiden tilanteet ovat verrattavissa keskenään ja heitä on näin ollen kohdeltava samalla tavoin. Lisäksi he ovat toimittaneet hakemuksensa, jotta heidät otettaisiin palvelukseen johonkin sellaiseen avoimeen olevaan toimeen, joista on kyse niitä avoimia kilpailuja koskevissa ilmoituksissa, jotka he läpäisivät. Näin ollen heillä saattoi olla perusteltuja odotuksia tulla otetuksi palvelukseen niihin toimiin ja niissä palkkaluokissa, jotka niitä avoimia kilpailuja koskevissa ilmoituksissa on vahvistettu, jotka he ovat läpäisseet.

Carlos Andrésin ynnä muiden 21.3.2005 Euroopan keskuspankkia vastaan nostama kanne

(Asia T-131/05)

(2005/C 132/58)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Carlos Andrés, kotipaikka Frankfurt am Main ja 8 muuta ovat nostaneet 21.3.2005 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan keskuspankkia vastaan. Kantajien edustajina ovat asianajajat Georges Vander-sanden ja Laure Levi.

Kantajat vaativat, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

- kumooa kantajien palkkakuitin heinäkuulta 2004,
- velvoittaa vastaajan maksamaan vahingonkorvausta kantajille aiheutuneen vahingon korvaamiseksi siten, että vahingonkorvauksen määrä kantajaa kohti on 5 000 euroa, joka muodostuu ostovoiman menetyksistä 1.7.2001 lukien siitä syystä, että kantajien palkkoista on jäänyt maksamatta osa, joka vastaa kantajien palkkojen korotusta 1,86 prosentilla ajalla 1.7.2001–30.6.2002, 0,92 prosentilla ajalla 1.7.2002–30.6.2003 ja 2,09 prosentilla ajalla 1.7.2003–30.6.2004, mihin lisätään kantajien palkkojen maksamatta olevalle osalle laskettava korko näiden maksamatta olevien palkanosien erääntymisestä lukien niiden maksupäivään asti. Korkokanta on laskettava Euroopan keskuspankin keskeisimpiin jällelrahoitusoperaatioihinsa asianomaisena ajanjaksona soveltaman korkokannan perusteella siten, että tätä korkokantaa korotetaan kahdella prosenttiyksiköllä,
- velvoittaa vastaajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Käsiteltävänä oleva asia koskee kantajien palkkakuitteihin heinäkuulta 2004 sisältyvää palkankorotusta, josta oli päätetty noudattamatta velvollisuutta kuulla Euroopan keskuspankin (EKP) henkilöstöä, sellaisena kuin siitä on päätetty yhtiökump-paneiden välisessä sopimuksessa ("memorandum of understanding") ja yleisten palkantarkistusten laskentamenetelmiä. Myös sitä vastustetaan, että kyseessä olevalla palkankorotuksella, joka on tehty ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-63/02, Cerafogli ja Poloni vastaan EKP 20.11.2003 antaman tuomion johdosta (Kok. H 2003, s. IA-291 ja II-1405), ei ole ollut vuosia 2001, 2002 ja 2003 koskevia taannehtivia vaikutuksia.

Vaativustensa tueksi kantajat tuovat esiin:

- sekä palvelussuhteen ehtojen 45 ja 46 artiklan että "memorandum of understandingin" rikkomisen ja hyvän hallinnon periaatteen loukkaamisen,
- perusteluvollisuuden rikkomisen sekä sen toteamisen, että käsiteltävänä olevassa asiassa on tehty ilmeinen arviointivirhe. Tältä osin täsmennetään, että pankin laatimat taulukot kyseessä olevaa palkankorotusprosenttia koskevan esityksen perustelemiseksi on saatu aikaan soveltamalla laskentamenetelmiä virheellisesti,
- luottamuksensuojan periaatteen loukkaamisen.

Belgian kuningaskunnan 26.3.2005 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-134/05)

(2005/C 132/59)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Belgian kuningaskunta on nostanut 26.3.2005 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Jean-Pierre Buyle ja Christophe Steyart.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumooa komission 19.1.2005 tekemän päätöksen siltä osin kuin siinä katsotaan, että ”vanhat ESR-velat” eivät ole vanhentuneet, ja tarvittaessa sikäli kuin siinä katsotaan, että mainituista veloista peritään viivästyskorkoa, joka lasketaan asetuksen N:o 2342/2002/EY 86 artiklan perusteella,
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Vuodesta 1987 alkaen ja vuoteen 1992 saakka komissio on vaatinut kantajalta tiettyjen Euroopan sosiaalirahastosta (ESR) maksettujen summien, jotka komissio on siirtänyt suoraan tietyille tukijoina toimiville Belgian elimille mutta joita nämä eivät ole käyttäneet ESR:a koskevan lainsäädännön mukaisesti, takaisin maksamista.

Vuonna 2004 komissio vaati kantajaa korvaamaan tietyt summat vanhoina velkoinaan, mukaan lukien kantajan velat komissiolle. Näiden korvausten johdosta kantaja osoitti komissiolle useita kirjeitä, joihin komissio vastasi riidanalaisella päätöksellä, jossa todetaan, että toisin kuin kantaja esitti, vanhat velat eivät olleet vanhentuneet.

Kanteensa tueksi kantaja esittää, että kyseiset velat ovat vanhentuneet asetuksen N:o 2988/95/EY 3 artiklan 1 kohdan tai toissijaisesti asetuksen N:o 2988/95/EY mukaisesti asiassa sovellettavien Belgian oikeuden säännösten perusteella.

Kantaja riitauttaa myös komission määräämät viivästyskorot. Kantajan mukaan asiaan on sovellettava erityislainsäädäntöä eli asetuksia N:o 1865/90/ETY ja N:o 448/2001/EY, jotka poikkeavat direktiivin N:o 2342/2002/EY 86 artiklasta, johon komissio vetoaa perustellakseen viivästyskorkojen määräämistä. Kantaja esittää, että mainitussa erityislainsäädännössä ei säädetä viivästyskorkojen määräämisestä sellaisten ESR:n toimien osalta,

joista on päätetty ennen 6.7.1990, ja koska näin ollen komissio ei voi vaatia viivästyskorkoja kyseisistä veloista.

Franco Campolin 29.3.2005 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-135/05)

(2005/C 132/60)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Franco Campoli, kotipaikka Lontoo, on nostanut 29.3.2005 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Stéphane Rodrigues ja Alice Jaume, ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumooa nimittävän viranomaisen 13.12.2004 tekemän päätöksen, jolla hylättiin kantajan henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan nojalla tekemä valitus, ja kumooa nimittävän viranomaisen päätöksen, jota mainittu valitus koskee ja jolla muutettiin 1.5.2004 lukien kantajan eläkkeeseen sovellettavaa korjauskerrointa, kotitalouslisää ja kiinteämääräistä koulutuslisää, sekä kumooa kantajan palkkalaskelmat siltä osin kuin niissä on sovellettu viimeksi mainittua päätöstä toukokuusta 2004 lukien, ja
- velvoittaa vastaajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämän asian kantaja vaatii sen korjauskertoimen soveltamista, jota hänen eläkkeeseensä sovellettiin ennen 1.5.2004; tätä korjauskerrointa on sovellettava taannehtivasti 1.5.2004 lukien.

Kantaja muistuttaa tältä osin, että sitä varten, että Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen muutoksesta seuraava siirtyminen vanhasta korjauskerrointa koskevasta järjestelmästä uuteen järjestelmään voidaan toteuttaa, henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 20 artiklan 2 kohdassa säädetään viiden vuoden siirtymäajasta, joka alkaa 1.5.2004 ja päättyy 1.5.2009 ja jonka kuluessa korjauskerroin pienenee progressiivisesti.

Kantaja esittää kanteensa pääasialliseksi tueksi perustamissopimuksen 241 artiklan nojalla lainvastaisuusväitteen siitä, että tässä tapauksessa henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevaa 20 artiklaa on sovellettu lainvastaisesti.

Kantaja vetoaa tältä osin siihen, että

- hänen perusteltua luottamustaan on loukattu, koska hallinto-osasto oli hänen mukaansa vakuuttanut, ettei uusilla henkilöstösäännöillä ole mitään negatiivista vaikutusta hänen asemaansa
- yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteita ei ole noudatettu, koska palveluksessa olevia ja eläkkeellä olevia virkamiehiä kohdellaan eri tavalla asuinpaikan mukaan
- kantajan saavuttamia oikeuksia ei ole kunnioitettu, koska niitä hänen virkasuhteensa perustavanlaatuisia ehtoja, jotka olivat voimassa hänen eläkkeelle jäämisensä ajankohtana, on muutettu, ja
- hyvän hallinnon periaatetta on loukattu.

EARL Salvat Père et Filsin ym. 30.3.2005 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-136/05)

(2005/C 132/61)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

EARL Salvat Père et Fils, kotipaikka Saint-Paul de Fenouillet (Ranska), Comité interprofessionnel des vins doux naturels et vins de liqueur à appellations contrôlées, kotipaikka Perpignan (Ranska) ja Comité national des interprofessionnels des vins à appellation d'origine, kotipaikka Pariisi, ovat nostaneet 30.3.2005 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Hugues Calvet ja Olivier Billard.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission 19.1.2005 tekemän Rivesaltes -ohjelmaa ja CIVDN:lle suoritettavia veronluonteisia maksuja koskevan päätöksen 1 artiklan 1 ja 3 kohdan
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio katsoi riidanalaisessa päätöksessä, että hehtaarikohmainen kesantopalkkio, joka rahoitetaan toimialajärjestölle "Rivesaltes -ohjelman" yhteydessä suoritettavilla maksuilla, sekä toimialajärjestölle suoritettavilla maksuilla rahoitettavat myynninedistämis- ja toimintatuet suojattujen alkuperänimitysten "Rivesaltes", "Grand Roussillon", "Muscat de Rivesaltes" ja "Banyuls" hyväksi ovat EY 87 artiklassa tarkoitettuja valtiontukia.

Kantajat vaativat kyseisen päätöksen kumoamista ja väittävät ensinnäkin, että kyseisen päätöksen perustelut ovat puutteellisia, mikä on ristiriidassa EY 253 artiklan kanssa ja minkä johdosta kantajat eivät ymmärrä syitä, joiden perusteella komissio katsoi, että yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaiset valtiontuen olemassaolon edellytykset täytyivät tässä tapauksessa. Kantajat väittävät lisäksi, että riidanalaisella päätöksellä rikotaan EY 87 artiklaa, koska komissio ei osoittanut, että kyseessä olevat toimenpiteet rahoitettiin kansallisen viranomaisen käyttöön annetuin varoin, tai että valtio oli vastuussa toimialajärjestölle suoritetuista maksuista, joilla oli tarkoitus rahoittaa myynninedistämis- ja toimintatukia suojattujen alkuperänimitysten hyväksi.

LA PERLA S.p.A:n 1.4.2005 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan nostama kanne

(Asia T-137/05)

(2005/C 132/62)

(Kieli, jolla kannekirjelmä on laadittu: italia)

LA PERLA S.p.A. on nostanut 1.4.2005 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan. Kantajan edustajat ovat asianajajat Renzo Maria Morresi ja Alberto Dal Ferro.

Asianosaisena valituslautakunnassa oli myös Cielo Brands-Gestao e Investimentos Lda.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa kokonaan riidanalaisen päätöksen ja saattaa mitättömyysosaston päätöksen uudelleen voimaan ja joka tapauksessa julistaa riidanalaisen tavaramerkin mitättömäksi
- velvoittaa Cielo Brands-Gestao e Investimentos Lda:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut sekä SMHV:n molemmissa valitusasteissa aiheutuneet kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavaramerkki, jonka mitättömäksi julistamista on vaadittu:

Sanamerkki NIMEI LA PERLA MODERN CLASSIC — Rekisteröintihakemus nro 713 446 luokkaan 14 kuuluvia tavaroita (korut, kultasepäntuotteet ja kellot, jalometallit; helmet; jalokivet) varten.

Yhteisön tavaramerkin haltija:

Cielo Brands — Gestao e Investimentos Lda.

Yhteisön tavaramerkin mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen tekijä:

Kantaja.

Vaatimuksen tekijän tavaramerkki- tai merkioikeus:

Seuraavat italialaiset tavaramerkit:

- La PERLA (kuviomerkki nro 769 526) luokkaan 25 kuuluvia tavaroita varten
- La PERLA PARFUMS (sanamerkki nro 776 082) luokkaan 3 kuuluvia tavaroita varten
- La PERLA (kuviomerkki nro 804 992) luokkiin 3, 9, 14, 16, 18, 24, 25 ja 35 kuuluvia tavaroita varten
- La PERLA (kuviomerkki nro GE2000 C 000428) luokkaan 3 kuuluvia tavaroita varten
- La PERLA (kuviomerkki nro GE2002 C 000181) luokkaan 3 kuuluvia tavaroita varten.

Mitättömyyssoston päätös:

Mitättömyysvaatimuksen hyväksyminen ja yhteisön tavaramerkin mitättömäksi julistaminen.

Valituslautakunnan päätös:

Valituksen hyväksyminen ja mitättömyyssoston päätöksen kumoaminen.

Kanneperusteet:

- Yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 5 kohdan 1 alakohdan a ja b alakohdan sekä sen 73 artiklan rikkominen.
- Yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen N:o 40/94 täytäntöönpanosta 13.12.1995 annetun asetuksen N:o 2868/95 50 säännön 2 kohdan h alakohdan rikkominen.

Charlotte Beckerin ynnä muiden 31.3.2005 Euroopan parlamenttia vastaan nostama kanne

(Asia T-139/05)

(2005/C 132/63)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Charlotte Becker, kotipaikka Menton (Ranska), Seamus Killeen, kotipaikka Sutton (Dublin), Robert Payne, kotipaikka Terenure (Dublin), Deirdre Gallagher, kotipaikka Terenure, Paul Van Raij, kotipaikka Overveen (Alankomaat) ja Wilhelmus Van Miltenburg, kotipaikka Huizen (Alankomaat) ovat nostaneet 31.3.2005 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan parlamenttia vastaan. Kantajien edustajina ovat asianajajat Georges Vandersanden, Laure Levi ja Aurore Finchelstein.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa muita kantajia kuin Gallagheria koskevat toukokuussa 2004 päivätyt eläkelaskelmat sillä vaikutuksella, että sovelletaan korjauskerrointa, joka on kantajien asuinvaltioiden pääkaupunkeja koskevan korjauskertoimen suuruinen, tai ainakin sovelletaan sellaista korjauskerrointa, joka asianmukaisella tavalla huomioi erot elinkustannuksissa niillä alueilla, joilla kantajien kulujen oletetaan syntyvän ja joka näin ollen on vastaavuusperiaatteen mukainen,

- kumoaa Gallagherin toukokuussa 2004 päivätyn palkkalaskelman sillä vaikutuksella, että korvaukseen, joka on myönnetty Gallagherin tehtävistä vapauttamisen perusteella, sovelletaan korjauskerrointa, joka on asuinvaltion pääkaupunkia koskevan korjauskertoimen suuruinen, tai ainakin sovelletaan sellaista korjauskerrointa, joka asianmukaisella tavalla huomioi erot elinkustannuksissa niillä alueilla, jolla kantajan kulujen oletetaan syntyvän, ja joka näin ollen on vastaavuusperiaatteen mukainen, ja

- velvoittaa parlamentin korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat vetoavat kanteensa tueksi niihin samoihin oikeudellisiin perusteisiin ja perusteluihin, joihin on vedottu asiassa T-35/05.

Italian tasavallan 29.3.2005 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-140/05)

(2005/C 132/64)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Italian tasavalta on nostanut 29.3.2005 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan asiamiehenä on valtionasiamies Antonio Cingolo.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- 1 kumooa 21.1.2005 päivätyn kirjeen nro. 00556, jonka otsikkona on Docup Obiettivo 2 Toscana 2000-2006 (nro. CCI2000.IT.16.2.DO.001) — Maksupyynnön keskeyttäminen;
- 2 kumooa 24.1.2005 päivätyn kirjeen nro. 00582, jonka otsikkona on Docup Lazio Ob. 2 CCI nro 2000IT162DO009 (2000-2006) — Väliaikaisten kustannusten vahvistaminen ja ilmoittaminen sekä maksupyyntö (joulukuu 2004);
- 3 kumooa 26.1.2005 päivätyn kirjeen nro 00728, jonka otsikkona on POR Campania Ob. 1-2000-2006 (nro. CCI 1999 IT 16 1 PO 007) — Väliaikaisten kustannusten ilmoittaminen ja maksupyyntö;
- 4 kumooa 31.1.2005 päivätyn kirjeen nro 00860, jonka otsikkona on POR Campania Ob.1-2000-2006 (nro. CCI 1999 IT 16 1 PO 007) — Väliaikaisten kustannusten ilmoittaminen ja maksupyyntö;
- 5 kumooa 21.3.2005 päivätyn kirjeen nro 02787, jonka otsikkona on Docup Liguria nro. CCI 2000 IT 162 DO 006 — Väliaikaisten kustannusten vahvistaminen ja ilmoittaminen sekä maksupyyntö;
- 6 kumooa 16.3.2005 päivätyn kirjeen nro. 02590, jonka otsikkona on Komission maksama määrä poikkeaa pyydetystä. Rif. Docup Ob. 2 Lazio 2000-2006;
- 7 kumooa 16.3.2005 päivätyn kirjeen nro. 02594, jonka otsikkona on Komission maksama määrä poikkeaa pyydetystä. Rif. Docup Toscana Ob. 2 (nro. CCI2000.IT.16.2.DO.001);

8 kumooa 22.3.2005 päivätyn kirjeen nro. 02855, jonka otsikkona on Komission maksama määrä poikkeaa pyydetystä. Ohjelma: POR Campania (nro. CCI 1999IT116PO007);

9 kumooa kaikki näihin asiakirjoihin liittyvät ja niitä edeltävät toimet;

10 velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut vastaavat asiassa T-345/04, Italian tasavalta vastaan komissio, esitettyjä. (1)

(1) EUVL C 262, 23.10.04, s. 55.

Pablo Muñizin 12.4.2005 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-144/05)

(2005/C 132/65)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Pablo Muñiz, Bryssel (Belgia), on nostanut 12.4.2005 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on lakimies B. Dehandschutter.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- 1) Kumooa komission 3.2.2005 tekemän päätöksen siltä osin kuin siinä evätään kantajalta oikeus tutustua kantajan pyytämiin asiakirjoihin kokonaisuudessaan
- 2) Kumooa komission 3.2.2005 tekemän päätöksen siltä osin kuin siinä evätään kantajalta oikeus tutustua pyydettyjen asiakirjojen osiin
- 3) Velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on lakimies, joka on erikoistunut hoitamaan asiakkaidensa tulliin liittyviä asioita. Kyetäkseen antamaan asiakkailleen parhaat mahdolliset neuvot hän esitti 13.10.2004 komissiolle pyynnön saada tutustua tullikoodeksikomitean tariffi- ja tilastonimikkeistöjaoston syyskuisen kokouksen pöytäkirjoihin sekä tiettyihin verotuksen ja tulliliiton pääosaston asiakirjoihin. Tämä pyyntö hylättiin 1.12.2004 asetuksen N:o 1049/01 4 artiklan 3 kohdan nojalla. Kantaja pyysi alkuperäisen päätöksen uudelleen käsittelyä 15.12.2004. Riitautettu päätös annettiin tämän pyynnön johdosta ja siinä pysytettiin aiempi hylkäävä päätös.

Kantaja väittää, että riitautettu päätös on asetuksen N:o 1049/01 4 artiklan 3 kohdan vastainen. Kantajan mukaan perustelu sille, että oikeus tutustua asiakirjoihin evättiin eli se, että pyydettyjen asiakirjojen luovuttaminen vahingoittaisi vaka-

vasti komission päätöksentekomenettelyä, ei ole tämän säännöksen nojalla pätevä perustelu. Kantaja väittää myös samassa yhteydessä, että riitautetun päätöksen perusteluissa viitataan virheellisesti tiettyyn asiakirjojen luokkaan sen sijaan, että arvioitaisiin kunkin pyydetyn asiakirjan sisältöä.

Kantaja väittää lisäksi, että saman asetuksen 4 artiklan 6 kohtaa on rikottu, koska komissio ei antanut oikeutta tutustua edes asiakirjojen osiin. Hän väittää myös, että riitautetulla päätöksellä kierretään kyseisen asetuksen 2 artiklan 1 kohtaa, mikä johtaa sisäisten asiakirjojen luovuttamisen systemaattiseen epäämiseen yksin sillä perusteella, että asianomainen asia on vielä keskeneräinen.

Kantaja katsoo lopuksi, että ylivoimainen yleinen etu, joka on niiden, joita asia koskee, tarve ymmärtää paremmin tariffiluokista koskevissa asioissa tehtäviä päätöksiä, oikeuttaa pyydettyjen asiakirjojen luovuttamisen.

III

(Tiedotteita)

(2005/C 132/66)

Tuomioistuimen viimeisin julkaisu Euroopan unionin virallinen lehti

EUVL C 115, 14.5.2005

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 106, 30.4.2005

EUVL C 93, 16.4.2005

EUVL C 82, 2.4.2005

EUVL C 69, 19.3.2005

EUVL C 57, 5.3.2005

EUVL C 45, 19.2.2005

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex:<http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX:<http://europa.eu.int/celex>
